

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ
SAYI 22 YIL 13 OCAK 2011

*Gözetir yüzü Emirdağ'ımın,
Ne vardı onda, gençlik çağımın,
Düştürmüş yanı örenbağının,
Sol yanı gurbette Emirdağ'ımın.*
Burhanettin ÇİL

Kapak: Yılmaz GÖKŞEN

Emirdağlılar Vakfı Yayın Organı

Yıl:13 Sayı:22 Ocak 2011

Sahibi

Vakıf Adına Dr. Orhan ÖZKIR
Başkan

Yazı İşleri Müdürü

Muharrem KUBAT

Yayın Danışmanı

Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı

Seydi TİFTİK

Yayın Kurulu

Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI
Gazi DURUSU - Ceylan KESKİN
Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN
Ahmet URFALI - Ömer İYİĞÜN

Sayfa Düzeni

Gazi DURUSU - Süleyman ÇAKIROĞLU

Kapak

Yılmaz GÖKŞEN

Grafik Tasarım

Tel: 0 222 233 74 74

Fax: 0 222 234 32 32

www.emirdagvakfi.com

Email: emirdag-1@hotmail.com

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi

İsmet İnönü Cd.

Kazım Önal İş Mrk. No: 43/46

ESKİŞEHİR

Baskı

Anadolu Ofset

Yayın Türü : Yerel Süreli Yayın

Dağıtım : Emirdağlılar Vakfı

ÜCRETSİZ DİR

İÇİNDEKİLER

Dr. Orhan ÖZKIR	Saygıdeğer Hemşehrilerim	3
Ayşe YILMAZ	Tek Yürek Tek Musiki	4-5
Kenan DEMİREL	Emirdağ (şiir)	5
Fazıl BAYRAKTAR	Bir Ziyaret, Bir Telefon, Bir Sıcak Merhaba	7-8
Mehmet Talip BİLGİLİ	Feryadım	9
Süleyman Sırrı KARANFİL	Yılbırt Gibi Geldi Geçti (şiir)	9
Kadir DİKER	Sevgi ve Aşk	11
Ceylan KESKİN	Kıymetli Hemşehrilerim	12
Muharrem KUBAT	İçimizden Birisini Kaybettik	13-14
Halil ERENOĞLU	Dokuz - Gurbet	15-16-17
Elif BAĞCI	Hala! Biz Kimlerdeniz!	18-19
Özcan TÜRKMEN	Sevgili Gençler - Web Siteleri	21-22-23
Fikret FİÇİCİ	Salihler Köyünün Vakfiyenamesi	23-24
Ertuğrul ALTINEL	Vakıf Haberleri	26-27-28-29
Yüksel PEKER	İlçemizde Yayla Turizmi Olur mu?	30
Şükrü TÜRKMEN	Suçlu Ben miyim? (şiir)	30
Sadettin DEMİR	Suvermez'in Güzeli (şiir)	30
Ahmet URFALI	Göçün 50.yılı - M. Kubat'ın 60. Sanat Yılı	31-32
Fikret AKIN	Emirdağlıları	33
Kazım OKUTAN	Gün Ola	35
Şemsettin KUBAT	Bayram Günleri	35
Bekir Sıtkı SAYIN	Maziye Seyahat	36
Burhanettin ÇİL	Yaylanın Güzeli (şiir)	37
Erol OKUTAN	Özledim (şiir)	37
Sona BİLGİN	Küçük Dere ile Yağmurun Aşkı	38
Ayşe ÇEKİÇYAMAÇ	Ey Anadolom!	38
Gazi DURUSU	Ahmer Urfalı ve Adı Yemen'dir Destanı	40-41-42
Rabia BARIŞ	Değişime Uğrayanlar	43-44
İbrahim GÜLBAY	Katreler (şiir)	44
2011 yılı Burs Verem Hemşehrilerimiz		46
Yüksel ÖNAÇAN	Çeçici	47-48
Şükrü SAĞLAM	Hüzünlü Emirdağ Evleri	48
Halil ERENOĞLU	Duralı	49-50

TEK YÜREK TEK MUSİKİ (Mevlana'ya Selam İçin)

Ayşe YILMAZ
Öğretim görevlisi
YAZAR

Her camia, cemiyetin ruhunu bir ince buluş hassasiyeti ile keşfetmeyi amaç edinmiş, her keşifte yaralara hamiyetle merhem olmuş, güzelliklere ise gül yaprakları serpererek ki bunu yaparken de çiğ tanelerini düşürecek her titreşimden uzak durma gayretinde ustaca söyleyişlere sahip; sözcüklere ip üzerinde cambazlık öğretecek Allah adamlarına, alimlere ihtiyaç duymuştur, duyar, duyacaktır... İşte böyle gereksinim zamanlarında toplum içinde bastırılmayan ezgiler yükselir. Kanayan yaraya pamuk değil aşk basan bu muktedir adem sesi, Türk insanının kalbinde Konya vilayetinden yükselmiştir.

Bir resim var defterimin arasında yıllardan beri sakladığım; boynu hafif eğik, gözleri net bir açıklıktan ücra ve tek noktaya kilitlenmiş; pahadan ziyade maneviyat taşıyan koyu yeşil cüppesi, şatafattan arınmış sarığı ve birbirine kavuşturulmuş elleri ile ne müstesna bir duruşu vardır bu şahsın. İnsanların okumaktan öte düşünerek anladığı kelimelerin ve Konya'dan gönle dolan sesin sahibi, gören gözün aşığı bu kişi Mevlana Celaleddin-i Rumi'dir. O, musikinin ruh ile bedeni bir noktada kaynaştıracak, bedenin maddeden sıyrılarak hakikate ulaşacağını kanıksayarak, kişinin her hücreyi dahil inancı neticesinde bütün itikadıyla Allah'a kanatlanmasının sırrını

da Sema sanatı ile dönmekle ifade ediyordu. Sazlıktan koparılıp hasret diyarlarına sürülen içi oyularak inim inim inletilen ney sesini sevişi de aslında gerçek aleme duyduğu hasrettendi. Bu ney sedasının ince ve iniltili sesi ona Mesnevi'nin ilhamı olarak dönüyordu. Halifesi Çelebi Hüsamet-tin mesnevinin doğuş zamanının geldiğine ikna etmişti mürşidini. 25.600 beyit civarındaki bu müstesna eser Mevlana'nın gönlünden Çelebi Hüsamet-tin'in kalemi aracılığı sayesinde kadim bir dostlukla kağıtlara boşaldı.

Bir gerçek vardı ki onun gönlünde o da beşerden sıyrılma, İslam Panteizmi'nin hakikat ismini verdiği gerçekle yakınlık kurmak dileği idi. Bu hakikat kendi irademiz haricinde şekillenen, değişen ve elbette yokluğa mahkum olan bedenin inşasını yapana her türlü arzudan uzak, insani ihtiyaçları bir köşeye sıyrıp bırakabilecek kuvvete sahip olmamızı sağlayacak olan her aşkın üstünde bir aşkı. Bu aşkın dikenli yollarında yürümeye gayret eden Mevlana, aşkının dillendirdiği dili ile yoksulluktan ve yoksunluktan kavrulmuş nice gönle serin sular serpti; çünkü bu dünya geçiciydi sıkıntı ise kanattı ki bizi bu hakikate ulaştıracaktı. Mutasavvıf görüntüsünün altında müptedi masumiyetine sahip birisi olan Mevlana hayatta affedilemeyecek hata olmadığını,

şahsa ne olur ise olsun yine kollarını açıp gel diyebilecek kadar açık gönüllü ve bu temiz fikrinin karı olsa gerek onlarca seveni bulunan ve bu evrene parlaklıkla şekilden öte nur olarak yansıyan kutlu yaratılmışlardandı.

Çevresine gark olmuş insanları sadece sevgi ile yoğuran ve bu yoğrulmuş maddeyi kızgın ateşlerde pişirerek hamlığı ortadan kaldıracak, bunun da görmekle olacağını ifade eden Mevlana, verdiği öğütleriyle sosyal aksaklıkların üstünde bir yürek olarak atan mühim bir alimdi. Şimdi şunu da ikrar etmek gerekir ki bir teselli değildir yaşamak, hiçbir tesadüf bu denli ağır veballe iç içe olmaz şüphesiz. Her türlü hamlığı yok etmiş bir insanı kamil olarak unutmadığı elbette dibine de ışık veren bir mum olmaktı bu gönül dostunun. Mevlana ki bir sevgi ve ilim adamı idi. Anadolu içerisindeki kardeşlik bağlarına imanı da eklemiş barış ve beraberlikle yaşanılacak bir yer inşa etmişti ki düşmüştü bir kez neyin bağrına aşk ateşi ve elbette anlamazdı ham, pişmişin halinden.

Bütün insanlar yaratılıştan eşitti. Bu eşitliği bozan yine yaratılmış olanlardı, Mevlana her devirde her zekayı tatmin edecek bir deha ile tek şeyi izaha çalışıyordu:

Aynı yoldan gidilir hakikate, evvela sevgi... Bu bir ateş olmalı her bağı yakmalı ve kimde bu ateş yoksa o zaten yok olmalıydı. Kainat cezp edici onca güzelliğe sahipti, her insan mutlaka bir olta bulurdu ki yaşamın devamını talep etsin ve bu talebin sevdalısı olanlara pek yazık olacaktı.

Konya'ya adım atar atmaz manevi bir ilim rüzgarı aliverir tüm gamı, yarın telaşını, beşer aşkını... Hele bir de bağır teliniz hassassa orada bulursunuz kendinizi ve o devirlerdeki müritler, mürşitler canlı gibi bir bir boşalır göz pınarlarınızdan. Semazenler döndükçe dönen dünyanın öğüt-tüğü canları hatırlarsınız; semaya bakan avuç içi Hakk'tan alır, yere bakan avuç içi ise bereketi saçar tüm gönüllere ki orası değil midir Allah'ın evi? İşte o an bir kez daha anlaşılır saygı ile izlenen bu

bütünsel armoni bir gösteri değil Mevlana'nın asırları aşan metafizik tüm kavramları boynu bükük bırakan mesajıdır. Dönen dünyada alan da veren de belli ki belki bu yüzdendi insanın elinin içe kapanışı, almak için yaratılmıştı sanki insan; avucunu içe sıkardı, yumruk yapmak gül tutmaktan daha kolaydı işte bu noktada çiğ ile ham ayrılırdı. Dönen semazenlerin tennureleri çiçekler gibi açıldıkça unutulurdu tüm ehemmiyet verilenler, Mevlana dışında.

Avrupa'nın kitaplarını aralıksız baskı ile okuduğu Mevlana 2007 yılını adı ile şereflendirdi, UNESCO tarafından yılın düşünürü seçildi. Tüm dünyaya iyilik, hoşgörü, sevgi, aşk, iman ille de iman diye haykıran kaç insan olmuştu bunca zamandır. Bu bağlamda böyle bir zatın

ışığında barınmak elbette onu anlamaya çalışmak, onun açtığı yoldan gidemsek bile o yolu da kaybetmeyen bir ecdadın torunları olarak bir sual vardı yanıtı hazır olan: Sultan Veledler, Sultan Divaniler daha ne kadar yetişir bilinmez elbette, mevzu evvela onlara sahip çıkmak sonra devre yakışacak yeni alimler kazanmaktır. Mevlana hakkında çok kelimetmek boş iştir gerekeni kendisi yıllar evvelinden çağları aşan sesi harikulade eserleriyle söylemiştir. Tüm kelimeler bir araya gelse bu kudret karşısında gerisin geri çaresizlikle erir. Kendisi de iyi bilir, Mevlana'nın kabri tüm arif gönüllerdedir, eserleri daha nice gencin umutlarına ve yarınlarına şekil verecektir, daha fazla anlatılamaz Mevlana sadece anlaşılmaya çalışılarak sevilir...

EMİRDAĞ

Şöyle Adaçal'dan baktım aşağı,
Bir güzel şehirdir şu Emirdağ'ı.
Çile ateşiyle tüter ocağı,
Gurbetçi hasretten bıkar da gelir.

Sılanın özlemi sığmaz hesaba,
Yolları adeta içer araba,
Uzaktan ışıklar benzer seraba,
Çocuklar yollara bakar da gelir.

Kenan DEMİREL
Eğitimci - Şair

Kadını giyinir saya bindallı,
Simli kadifeler yeşilli allı,
Gerdanı altınlı omuzu şallı,
Şafakla köyünden çıkar da gelir.

Uzaktan ağarır dağların karı,
Meydanda kurulur salı pazarı,
Ayvadan usanıp alırlar narı,
Sepeti koluna takar da gelir.

Gurbanlar olunup başlanır söze,
Yârinden gayrısı görünmez göze,
Acının goygunu düşünce öze,
Yürekte bir ağıt yakar da gelir.

**VAKFIMIZA ÜYELİK DEVAM ETMEKTEDİR.
HEMŞEHRİLERİMİZDEN VAKFIMIZA
ÜYE OLMALARINI, ÜYE BULMALARINI
ÖNEMLE RİCA EDERİZ.**

- Düğün Organizasyon
- Nişan Organizasyon
- Doğum Günü Organizasyonu
- Özel Gün Organizasyonu
- Parti - Eğlence Organizasyonu
- Host- Hostes Temini
- Süsleme Organizasyonu
- Animasyon Hizmetleri

Sude Sübeyla KULTUKCU

Akarbaşı Mh. Atatürk (H. Polatkan) Bulvarı Deniz Apt. No: 129/A-B ESKİŞEHİR
Tel : 0.532 240 30 18

E-mail : info@yesilelmaorganizasyon.com

BİR ZİYARET, BİR TELEFON, BİR SICAK MERHABA

Fazıl BAYRAKTAR
E. General

Fazıl BAYRAKTAR
E. General
83. Sok. No: 1 D:6
Bornova / İzmir
Tel: (0232) 339 35 35

İzmir, 20.05.2010

Epey zamandır bir türlü tamamlamamıştım hikâyeyi bitirmek üzereyken, telefonun sesi ile bıraktım kalemi elimden. Âhizeyi kaldırdım. Dâvudî, mikrofonik güzel bir ses:

- Fazıl Bayraktar'la mı görüşüyorum?

- Evet, buyrun efendim, ben Fazıl!

- Hafızanızı şöyle bir yoklayın bakalım. Kırk kırkbeş yıl öncelerine gidin. Ben, kim olabilirim?

Âhize elimde, gittim kırk küsur yıl öncelere. Yorgun hafızamın flulaşmış labirentlerinde şöyle bir dolaşım. İhtimal hesapları yaptım:

- Kusura bakmayın, dedim, çıkaramadım kim olduğunuzu!

- Ben, Emirdağ'dan emekli öğretmen Remzi Aksoy.

Remzi hocayla görüşmeyi tam tamına 46 yıl oluyordu. O yakışıklı, o sportmen, o sosyal aktiviteli, o can arkadaşı nasıl tanımazdım.

- Hocam, nerden arıyorsunuz, Emirdağ'dan mı?

- Yoo, dedi, o kadar uzaktan değil, hemen yanı başınızdan; Bornova'dan arıyorum. Oğlum burada oturuyor, onu ziyarete geldim. Gelmişken eski dostumu da göreyim dedim.

Yazı işini bıraktım; alelacele giyindim. Eşim öğle yemeği sofrasını hazırlamıştı. Ağzıma bir lokma değdirmeden çıktım evden. Hoca'nın randevu verdiği Büyük Park civarındaki

Sevgili hocam, aziz rahim,

Emirdağ Dergisi'ndeki lütfakar yazınızı memnuniyet duyarak okudum.

Hocamın ilgi ve övgüsüne mazhar olmak bizim için paha biçilmez anıdır.

Bana, her daim olursa da, zaman zaman Emirdağ Dergisi gönderiliyor. Her bir satırını, Emirdağ sevdaşısı gibi zevkle, merakla okuyorum; sayfalar arasında yarım asır öncesinden balayaya kurtuluş aşırı yüzler, tanıdık imzalar arıyorum.

Oniki yıldır bu derginin çıkıyor olması, gerek sizin, gerekse Vahit yöneticisi her kayıyın insanın gayret ve fedakârlıkları ile mümkünmüş diye düşünüyorum. Unuturum, bu kültür tizmetinin, değeri Emirdağ'la kemzere. Terimlece takdir ediliyordur.

Bir gün, Eskişehir'de ailem olduğunuz Emirdağ Evi'nde karşılıklı okuyup sohbet imkânını kullandık - inşallah.

İzmir'den Ankara'ya giderken otobüsler Emirdağ'a uğramadığı için Emirdağ hareketini kumbara gibi gönlümde biriktirip duruyorum. Uzaktan bir Adaçöl görünüyor, o kadar. Emirdağ'ı çok çok özledim.

Sevgili hocam,
Lütfakar yazınız için tekraren teşekkürler.
Gözlerinizden öyleyle öpüyorum.

F. Bayraktar

Eko

Kafe'ye gittim. Kafenin köşesinde beni bekliyordu. Kırk küsur yılın biriken özlemiyle kucaklaştık. İçeri girdik. Kafede, gelini ve bankacı olan büyük oğlu ile tanıştırdı. Başladık eski defterleri karıştırmaya. Ben sordum o cevapladı; o sordu ben cevapladım. Kıyıda köşede konuşulmadık şey bırakmadık.

- Kırk yıldır aramıyordun vefasız dost! Nereden esti, nasıl buldun telefonumu?

- İlhami Özer hocadan

selamınızı

ve telefon numaranızı

aldım. Yoksa, kadim dostumu unutmuş değilim.

1962-1965 yılları arasında, yüzbaşı rütbesi ile Emirdağ J. Uzman Okulu'nda görev yaparken tanışmıştım Remzi Aksoy hocayı. Fevkalâde aktif, düzenlediğimiz bütün sosyal etkinliklere iştirak eden, sportmen, sıcak kanlı, Bengi, Harmandalı gibi tek mil yöresel oyunları çok iyi oynayan bir

arkadaşımızdı. O, bana Harmandalı oyununu öğretmişti, ben de ona Sepetçioğlu oyununu öğretmiştim. Aile toplantılarında, özel gecelerde kalkar oynardık. Oğlum Kılıçaslan'a da Harmandalı'yı öğreten Remzi hocadır. Epileptik rahatsızlığı olan kızım Yıldız'ın ilkokul birinci sınıfta hocalığını yapmıştı.

Hoca, kırk küsur yıl öncenin Remzi hocası değildi tabii. Dinç görünmesine rağmen, o da benim gibi saçlarını ağartmıştı. Gözlük kullanıyordu. Biraz da kilo almış, ama yakışıklılığından bir şey kaybetmemişti. "Bir şey ikram etmeden sizi asla bırakmam" dedimse de, Remzi hoca, gelininin Güzelyalı'daki evine gitmek üzere izin istedi. Ben kartımı verdim; o bir kâğıda adres ve telefonunu yazdı. Kucaklaşıp ayrıldık.

Eve döndüm.

Eşim ve kızım komşuya geçmişler.

Telefon çaldı; âhizeyi kaldırdım:

- Buyrun, ben Fazıl, dedim.

Arayan Eskişehir'den kadim dost Muharrem Kubat hocaydı:

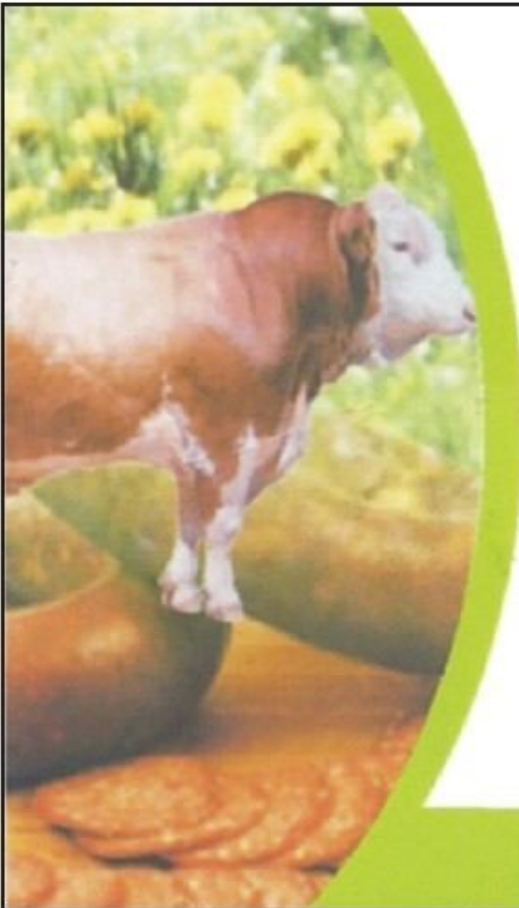
- Ah paşam, ah paşam, ne kadar sevindirik oldum bilemezsin, dedi. Şu an, Emirdağlılar Vakfı dergisinin son redaksiyonunu yapıyorduk. Arkadaşlardan birisi, çok affedersiniz, sizin son yolculuğunuza uğurlandığınızı söyledi. Bir an, matem havasına büründük. Dergiye, sizinle ilgili bir şeyler koymak üzereyken, telefonla arayıp bu haberin doğruluğunu teyid ettirelim demiştik. İyi ki aramışız; iyi ki sağlık haberinizle bizi sevince boğdunuz. Rabbim size daha uzun ömürler versin!

- Sevgili hocam! Ömrüme ömür

katmış oldunuz. Elhamdülillah hâli hayattayım. Biliyorsunuz yaşlandık, uzatmaları oynuyor, hakemin bitiş düdüğünü çalmasını bekliyoruz. Biraz önce, oğlunu ziyaret etmek üzere İzmir'e gelen Remzi Aksoy hocayla beraberdik. Bol bol sohbet ettik, Emirdağlı dostların kulaklarını çınlattık. Sizin telefonla arayışınız telapatik bir rastlantı oldu. Emirdağın taşına toprağına, sıcak kanlı insanlarına selam olsun, dedim.

Umuyor ve diliyorum ki, bir gün, İzmir'de ikâmet eden Emirdağlı yazar Halil Erenoğlu dostumla birlikte Emirdağ'a gelir hafızama demir atan o güzel hatıraları yâd etme imkânını buluruz.

Ah, ne olurdu, Remzi hocayla bir Harmandalı çevirebilsek; ah ne olurdu "Dam başına asa goydum galbırı" diyerek bir Afyon oyunu oynayabilsek...

mazağ oğlu®

**Et ve Et Ürünleri İth. İhr.
San. Tic. Ltd. Şti.**

Cengiz DEMİRKAPU

**Şehit Asteğmen Yüksel Şahan Cad. No. 31
EMİRDAĞ / AFYONKARAHİSAR**

Tel : 0.272 441 37 37 - 442 74 45

Gsm : 0.532 454 94 66 - 0.506 866 95 22

e-mail: mazakogluet@hotmail.com

www.mazakoglu.com

FERYADIM

İnsan hayatında ne kadar sıkıntılar varsa, bu sıkıntılar onda derin bir duygu, derin bir iz bırakır. Bu duygu ve düşüncelerden ayrı kalmak mümkün olmaz.

Benim hayatımda EMİRDAĞ'ın kültür zenginliği, bu zenginliğin ön plana çıkarılamaması bana bir iz bıraktı. Zaman zaman bireysel anlamda gayretler olmuşsa da, yeterli demek mümkün değildir.. Bu zenginliği tümüyle anlatabilmek mümkün de değildir.

Avrupa'da siyasi güç elde etmek mümkün değilken bu güzel ilçenin insanları orada millet vekili çıkarmışlardır. Bu anlamda Emirdağlı vatandaşlarımıza övgüler yazmak geliyor içimden. Bunu yeterli görmeyin devam edin hatta gayret diyorum.

Bizim derdimiz azla yetinmek değil dahasını, dahasını istemektir. Emirdağ'ın tanıtılmasına katkıda bulunan kalemlerin derdi kültürümüzü ön plana çıkarmak ve yaymak olmalıdır.

Güzel yazan kalemler, Avrupa'ya kültürümüzü taşıyın, oradaki dernekleri ve vakıflarla birlikte sivil toplum kuruluşlarını harekete geçirin, seminerler hazırlayın.

Neden oralardaki okullarla buradaki okulları buluştur muyorsunuz, neden kültür alış verişini yapmıyoruz? Demek ki dert edinmiyoruz. "Harmana sererler sarı samanı" nağmesi ne kadar hoş bir ses. Emirdağ'ın hiç gitmez dumanı derken, hemen kulağa dönem türküsü Alikel'den yankı veriyor. Çatallı köyü tiyatrosuna

Mehmet Talip BİLGİLİ

Ahmet Sezer

İlköğretim Okulu Müdürü

gitmedinizse bi izleyin. SOKAKLARINDAN GEÇERKEN BUYURUN Bİ AYRAN İÇİN, SESİ ÇOK DUYULUR, SERİNLİK VERİLİR, YOĞURDUNUN YANINDA GÖZLEMESİ İKRAM EDİLİR, damağında tadı kalır, iz bırakır insanın zihninde.

Sahi siz hiç demek pazarına gittiniz mi, yani salı pazarına ordan peynir, yoğurt ya da tereyağı aldınız mı? Yok, der gibi geldi o zaman siz Emirdağ'ı bilmiyorsunuz. Emirdağ'ında bir düğün törenine gidin bir de Emirbaba'da yaylaya gidin.

İlbik kuşu çıktın kendine ettin, öttün bana ettin.. / İşte benim derdim, / İşte benim feryadım ve işte haykırışım. / Duyarlarda dertlensin, / İşte o zaman tamamdır benim feryadım.

YILBIRT GİBİ GELDİ GEÇTİ

Süleyman Sırrı KARANFİL
(Kardelen26)

Kulak verin anlatayım köyümü,
Kimler geldi kimler geçti bu köyden.
Hatırına getirmezdî ölümü,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Goc'omar'ın bağı vardı Ağdaş'ta,
Torunu Elif'in gözleri yaşta,
Akıl yaşta değil baştadır başta,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Yen'alî'nin evi yeni yapılı,
Noşa boyasından bordagapılı,
Sanarsın ki dünya ona tapulu,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Gulanın Gadir'in tarlası uzun,
Elinde çapası çalışır yazın,
Nasihât ederdi toprağı kazın,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Gani Çavuş dertten derde sürüldü,
Evlât acısıyla gönlü yoruldu,
Yaşasa da dünyasına darıldı,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Bekleme Hacı'nın deyneği gürgen,
Yaylaya gidiyor elinde urgan,
Eşeğin üstünde kadife yorgan,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Pepe Dede bastonuna yaslanır,
Yağmur yağar Gademe'de ıslanır,
Deli gönül gün gelende uslanır,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Balıgızı derler fırın yakardı,
Saman alevine dalgın bakardı,
Saya giyer gümüş cebe takardı,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Tırığın Al'osman köyün kasabı,
Alır satar tutamazdı hesabı,
Borçlu kalır bozulurdu âsabı,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

Hani Beşir Emmi nereye gitti,
Lambalı radyonun pili mi bitti,
Yalan dünya bak gör bize ne etti,
Yılbirt gibi geldi geçti bu köyden.

ESKİŞEHİR'DE BİR İLK !

artēs

Doğaltaş Mağazası

www.esmernaturalstone.com

Siz hayal edin,biz gerçekleştirelim...

- Mermer, granit, traverten ,andezit, bazalt, kayrak vs...
- **Ürün Yelpazemiz ;**
- Şömine - Barbekü
- Banyo - mutfak
- Türk Hamamı
- LCD duvarı
- Dış cephe kaplama

TAŞA SÖZÜMÜZÜ GEÇİRİRİZ...

ATATÜRK BULVARI 101 / A ESKİŞEHİR

Tel : 0 222 230 01 06 Faks : 0 222 230 01 07

Ekrem ÇUBUK : 0 532 422 92 65

SEVGİ VE AŞK

Kadir DİKER

Her işin başı sevgi. Ne güzel bir duygu. Sevgisiz bir hayat düşünmek mümkün mü? Sevgi ALLAH'IN ilahi bir lütfudur. Gerçek sevgi karşılık beklemeden sevmektir. Aileleri birbirine sıkı sıkıya bağlayan sevgidir. Cemiyyetleri kaynaştıran sevgidir. Sevginin olmadığı yerde huzur yoktur. Sevgi sözcüğü çok geniş kapsamlıdır. Dinimiz emirlerinde sevgi sözcüğünün önemi çok yer tutar.

Peygamberimiz (S.A.V.) ne güzel söylemiştir; "Sizler birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız, iman etmedikçe de cennete giremezsiniz."

Türk soyundan gelen halk aşığı, Allah dostu, Aşık Yunus ne güzel söylemiş; "Severim yaratılanı, yaratandan ötürü." Başka bir ifadesinde "Sevelim sevillelim dünya kimseye kalmaz." Allah rahmet eylesin, makamı cennet olsun.

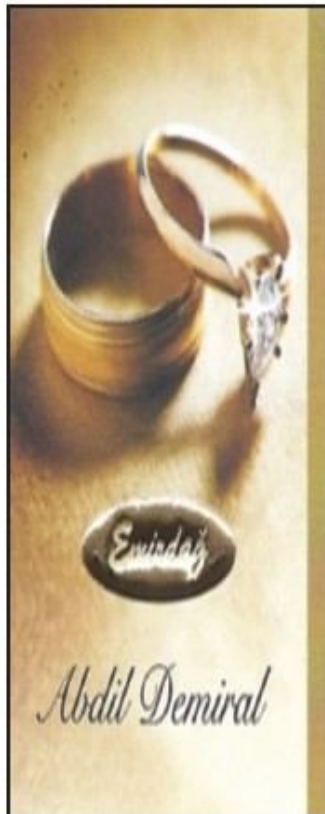
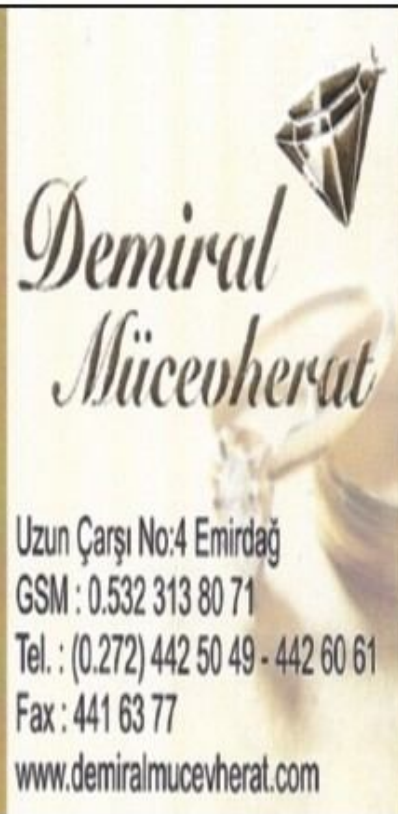
Sevgi insanlarda doğuştan bulunan bir duygudur. Sevgi, topluma huzur ve kardeşliği getiren birleştirici bir unsurdur. Kuran-ı Kerim kalplerin sevgi ile birleşmesine önem verir. Müminlerin gönlü sevgi ile doludur. Allah ü Teala iman edenlerin kalplerini sevgi ile birleştirmiş, onları bu sevgi bağları ile güçlendirmiştir. Cenabı hak buyuruyor ki; ve kalplerin arasını sevgi ile birleştirdi. Yoksa yeryüzünde ne varsa harcasaydın yine onların kalplerini birleştiremezdin. Fakat Allah onların arasını sevgi ile birleştirdi. (En Enfal suresi ayet:63) En büyük sevgi ve mutluluk Allah sevgisine ulaşmaktır.

Allah teala zalimleri, fesatçıları, israf edenleri, kibirlenip böbürleneni sevmeyiz. Müminlerin görevi sevgisini; iyiye, güzele ve meşru olana yöneltmektir. Sevdiklerini ALLAH için sevmeli, her sevgi Allah'ın rızasına dayanmalıdır.

Yazımızın konu başlığının sevgi ve aşk olmasının nedeni Allah rızası için sevgi ve aşktır. Her insan güzel ahlâkla sever ve sevilir. Güzel ahlak Peygamber (S.A.V.) ahlakıdır. Bizim Peygamberimiz (S.A.V.) "Güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim" buyurmuştur.

Güzel ahlaklı insanlar mallarının bir kısmını Allah yolunda harcarlar. Mallarını Allah yolunda harcayanların yaptığı eser hayatta oldukça onların amel defteri kapanmaz. Bizim kültürümüzde en önemli eserler vakıflar sayesinde yapılmıştır. Osmanlı padişahlarının ve valide sultanların, devleti idare edenlerin yaptıkları eserler günümüze kadar korunmuş ve korunacaktır.

Bizler Emirdağlılar Vakfı'nın Emirdağ halkına yakışır bir eser bırakmasını istiyorsak vakfımızı sevelim ve bu görevi yapan kardeşlerimize destek olalım ki vakfımız yaşasın. Saygılarımla.

 Demiral Mücevherat Uzun Çarşı No:4 Emirdağ GSM : 0.532 313 80 71 Tel. : (0.272) 442 50 49 - 442 60 61 Fax : 441 63 77 www.demiralmucevherat.com <i>Abdil Demiral</i>	 Bijouterie Demiral Chaussée de Haecht 104 1030 Bruxelles Tel. : 02.217 31 41 Gsm : 0473.650 551 www.demiralmucevherat.com <i>Yalçın Demiral</i>
---	---

Kıymetli hemşehrilerim;

Emirdağlılar olarak yazarı, şairi, aşığı bol bir toplumun temsilcileriyiz. Eski çağlardan günümüze kadar çok sayıda yazar, araştırmacı, şair yetiştirmiş kuşağın halkalarıyız. Emirdağlılar Vakfı kültürüne, şairine, yazarına, araştırmacısına, aşığına sahip çıkan, onları her koşulda destekleyen ve desteklemeye devam eden sosyal yardım vakfıdır.

Şairi ve yazarı bol olması nedeniyle hemşehrilerimiz zaman zaman öykülerini, araştırmalarını, şiirlerini kitap haline getirerek, bunların basımında bizden destek istemektedir. Gönül ister ki her hemşehrimize maddi ve manevi desteği verelim. Onu onurlandıralım, teşvik edelim. Ancak, Vakfımızın ekonomik gücü belli. Kendi kendini ancak idare edebilen ayakta zor durabilen bir kuruluştur. Bu nedenle kitap basımı konusunda yardım yapmamız mümkün değil. Ama hemşehrilerimizin eserlerinin tanıtımında (imza günü) kitap dağıtımında, reklamında ve diğer konularda her türlü desteği vereceğimizden kimsenin şüphesi olmasın.

Bu bağlamda iki ayda bir şair ve yazarlarla toplanıp Emirdağ için neler yapabiliriz, hangi kültür-sanat etkinliklerinde bulunuruz diye planlama yapıyoruz. İlk toplantılarda Avrupa'ya göçün 50. yılı özel sayı dergi çıkarmak, Emirdağ'ımızın yetiştirdiği şair-yazar Muharrem KUBAT'ın sanatının 60. yılı programını düzenlemek, Emirdağ'ın dünü bugünü ve geleceği isimli sempozyum düzenlemeyi, Emirdağ Kültür Evi'ni hizmete açma 2011 yılı içerisinde planladığımız çalışmalarından bir kaçı. Bu konularda hemşehrilerimizden ilgi ve destek bekliyoruz.

Vakfımız aidat, bağışlar, dergi ve takvim gelirlerinden ayakta durmaktadır. Özellikle aidatlar bu konuda büyük önem arz etmektedir. 2010 yılında 200 civarında üyemizden aidat

aldık. Ama Eskişehir'de 100.000 bin nüfustan bahsedilirken bu aidat sayısının çok az olduğunu üzümlere gözlemliyorum. Hemşehrilerimizden Emirdağlılığa gönül veren, bunu yüreğinde hissedenden, özellikle Vakfın ayakta kalmasını isteyenlerin aidatlarını ya banka hesabına ya da Vakfa ulaştırmasını bekliyorum. Bunu bir görev olarak görmelerini istiyoruz.

2011 yılında 110 öğrenciye burs, 5 öğrenciye YGS ve LYS sınavlarına hazırlama kursuna ve 4 öğrenciye de bir defaya özgü olmak üzere eğitim yardımı yaptık. Burs veren hemşehrilerimize. AKADEMİ Dersanesine teşekkürlerimi sunuyorum.

Vakfımız her yıl üniversiteyi kazanan Emirdağlı öğrenciler burs vermektedir. Yalnız her müracaat eden kişiye burs verme gibi bir zorunluluğu yoktur Amacımız Emirdağlı olan yardıma muhtaç öksüzlere yetimlere, anne veya babası olmayanlara, ayrı olanlara, kirada oturanlara kardeşleri üniversitede okuyanlara ve çok iyi bir okul kazanan öğrencilere öncelik tanımaktayız. Bu nedenle ekonomik durumu iyi olanların müracaat etmemelerini istirham ediyoruz. Burs alacak öğrencilerin öncelikle Emirdağlı olmaları gerekmektedir. Daha sonra 5 kişilik bir komisyon tarafından incelendikten sonra yönetim kurulunun onayına sunulur burs almaya hak kazanan öğrenciler belirlenmektedir. Bu öğrencilerin banka hesaplarına 8 ay karşılıksız olarak yatırılmaktadır.

2011 yılının insanlığa, ülkemize, hemşehrilerimize, size ve sevdiklerinize huzur, barış, sağlık ve mutluluk getirmesini dilerim. SAYGILARIMLA.

Ceylan KESKÎ
Vak.Bşk.Yardımcısı

2011 YILI AİDATI 20 TL'DİR. ÜYELERİMİZİN AİDATLARINI ESKİŞEHİR VAKIFLAR BANKASI MERKEZ ŞUBESİNDEKİ 7287451695 NUMARALI EMİRDAĞLILAR VAKFI HESABINA VEYA 1135951 NUMARALI POSTA ÇEKİ HESABINA YATIRMALARINI ÖNEMLE RİCA EDERİZ.

İÇİMİZDEN BİRİSİNİ KAYBETTİK

PROF.DR. ESAT ERENOĞLU

Evet, içimizden birisiydi. Emirdağlıydı. 1927 yılında Emirdağ'ın Göğüs Yaylası'nda dünyaya gelmişti. Şöyle bir düşünülürse ki, düşünmek gerek. Göğüs Yaylası'nda dünyaya gel, 1939 yılında Emirdağ İnkılap İlkokulu'nu, 1945 yılında Afyon Lisesi'ni bitir, 1952 yılında İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun ol. Birbiri ardı sıra uzmanlık, profesörlük ve Osmangazi Üniversitesi Rektörlüğü. Sonrasında da 24 Nisan 2010 tarihinde öbür dünyaya geç...

Sevgili okurlar, işte bir ömrün hikayesi böyle... Her yörenin saygın insanları vardır. Bizim yöremizin de Profesör Dr. Sayın Esat ERENOĞLU saygın bir insanıydı. Zeki, dürüst, çalışkan bir bilim adamıydı. Ayrıca Emirdağ sevdalısıydı. Zaman zaman yapılan toplantı ve sohbetlerde "Evet, benim Emirdağlılığım ayrı bir tutku, bir yaşam biçimidir." Bir başka söyleşiyle, merhum ERENOĞLU, hiçbir zaman kendi çevre ve yöresinden kopmamıştır. Onlara hizmeti bir görev bilmiştir. "Ben okudum, büyük insan oldum" fobisine hiç kapılmamıştır. Büyükle büyük, küçükle küçük olmasını bilmiştir. Bu mesafeyi o kadar güzel korumuştur ki, kendisini güç duruma düşürücü bir davranışta asla bulunmamıştır. Yöresine ve öğrencilerine, çevresine, mesleğine hizmeti bir görev bilmiştir. Bu vesileyle şu anekdotu sizlerle paylaşmak istiyorum. Şöyle ki:

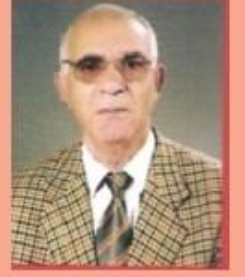
1991 yılında eşim rahatsız oldu. Sağa gittik, sola gittik. Bir teşhis konulamadı. En son soluğu tıp fakültesi dahiliye kliniğinde aldık. Bir başka söyleyişle Profesör Dr. Esat ERENOĞLU'NA vardık. Kan, röntgen ve benzeri incelemelerden sonra karaciğer rahatsızlığı teşhisi konuldu. Saygıdeğer ağabeyimiz, teşhis sonrası "Hemşehrim, bu benim hastam, hiçbir yere gitmene, gelinimizi bir başka yere götürmene gerek yok." dedi. Bu sözden sonra bir öğrendim ki, Türkiye'de o gün için üç karaciğer uzmanı var, birisi de bizim yetiştirdiğimiz Esat ERENOĞLU...

İşte Esat ERENOĞLU böyle birisiydi. Yukarda kendileri için "zeki" sözcüğünü kullandım. Bu sözcüğü kullanmam öyle sıradan bir söz değil. Çünkü, İstanbul Üniversitesi 1952 Tıp Fakültesi mezunları arasında okulu birincilikle bitiren bir doktor...

Rahmetlinin yaşama bakışı ve yaşam tarzı da planlı programlıydı. Örneğin; her türlü imkanı olduğu halde iş yerine çoğu kez yaya gider, gelirdi. Bir gün eski garajın oralarda, sabah saatlerinde yaya giderken (o zaman tıp fakültesi Ankara yolu üzerindeydi) gördüm. "Hayrola ağabey, nereye böyle" dedim. "yerime" deyince bir şey söyleme cesaretini kendimde bulamadım. Yine sonradan öğrendim ki, iş yerine çoğu kez yaya gidip geliyor...

Ayrıca inançlı bir insandı. 1998 yılında kendileriyle yaptığım bir röportajda: *"Fakültede iken uzmanlıktan sonra en büyük arzum Amerika'ya gitmek, uzmanlığımı bir alanda geliştirmektir. ABD'de benim ilgilendiğim alanın en önde gelen bilim adamlarına mektup yazdım. Dünyanın en ünlü karaciğer uzmanı ve bu alanda yaptığı araştırmalarla büyük ün yapmış Dr. PATEK'ten gelen teklifi değerlendirdim. New York'un Colombia Üniversitesinde 4 yıl onunla çalışma şansına sahip oldum. İnsanın kapasite ve kabiliyeti dışında şansın rolü de inkar edilemez. Benim kazandığım bu şanslarla rahmetli anamdan aldığım duaların büyük katkısı olduğu kanısındayım."* diye duygularını sıralamıştı.

Hastaları ile çok yakından ilgilenirdi. Bu husustaki düşüncelerini de aynı röportajda şöyle belirtmişti: *"Hekimlik dünyanın en ulvi ve bir o kadar da sorumluluk isteyen bir mesleğidir. Hastanın ve etrafının güvenini*

MUHARREM KUBAT
Emekli Eğitimci-Şair

kazanmak çok önemlidir."

Türkiye için dileğim: *"Bir an önce merkez sağ ve sol partiler bir araya gelmeli, başka bir çözüm yolu yok."* diye sözünü noktalamıştı.

Emirdağ için düşüncelerini sorduğumda: *"Emirdağ için söyleyeceklerim yurtiçi ve yurtdışı Emirdağlıların gerçek potansiyellerini iyi kanallere etmeleri ve bütün güçlerini çeşitli fikir ve politika farkına rağmen bir havuzda toplayabilmeleri. Bu sosyal, kültürel ve ekonomik gücü siyasal süreçte de yansıtmasını Emirdağ için en büyük dileklerle temenni ederim."* sözleriyle dile getirmişti.

Ayrıca, okumayı sevdiğini, haftada en az iki kitap okuduğunu söylerdi. Yine yukarıda prensip sahibiydi dedim. İşte o cümlemi kanıtlayan bir anı ve belge:

1986 yılında ilk şiir kitabım olan "İz Bırakanlar"ı yayımladığım zaman bir adet de kendilerine gönderdim. Hemen anında 02.06.1986 tarihli şu mektubu gönderme inceliğini gösterme lütfunda bulundu.

Sayın KUBAT,

Kitabınıza çok teşekkür ederim. Yöremden Mehmet Aydın'dan sonra ikinci bir gönül adamı ve şair çıkması beni çok memnun etti.

Kitabınızı zevkle okudum. Çok hoşlandığımı ve etkilendiğimi bildirir, teşekkür eder, saygı ve selamlarımı iletirim. diye de duygularını sıralamıştı.

Sevgili okurlar, işte Profesör Dr. Esat ERENOĞLU böyle bin bir yetenekle dolu bir bilim adamıydı. Hele, O'nu kara toprağa hediye ederken eğitimci şair Emir MOLA'nın yazıp okuduğu şu şiir hepimizi duygulandırdı ve göz yaşlarımızı tutamaz hale getirdi. Ağabeyimizi her yönüyle dile getiren, belge niteliğindeki duygu dolu bir şekilde şiirleştiren sevgili MOLA'ya kalemine ve yüreğine sağlık demekten kendimi alamıyorum.

Şiiri olduğu gibi sizlere sunuyor, ağabeyimize kabrin cennet olsun diyor, hemşehrilerine, hastalarına, öğrencilerine ve daha geniş anlamıyla insanlığa yaptığı hizmeti saygı ile selamlıyor, saygı değer eşine ve yavrularına sabır ve baş sağlığı diliyorum.

Gül Kuyumcusu

HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR.

Zeki Gül ve Oğulları

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0(222) 234 39 73

Köşe Şb.: Arifiye Mh. İnci Sk. No:26/B - Tel: 0(222) 234 90 90

Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0(222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

D O K U Z

Büyük ma azaların, marketlerin vitrinlerinde dokuz rakamlarından geçilmez:

59, 89, 129, 259, 499, 2999 vs. Gazetelerde 29, 79 kupon biriktirin vs.

Bir mağazaya girip bu dokuzların anlamını sordum. Avrupa'da araştırma yapılmış, sonu dokuzla biten rakamlar, müşterinin bilinç altına, ucuzluk duygusu vererek yerleşiyormuş. Beyaz eşya dahil ,bütün mağaza vitrinlerinde hep dokuzlu rakamlar..

Ben, her gün, İzmir Konak'taki Tansaş'a uğrarım. Sağlı sollu mağazalar ve hepsinin vitrinleri dokuzlu rakamlar. Kapıda esneyen bir genç kız ya da bir genç adam. Alış veriş edene rastlamadım. Kapıda en süslüsünden Ibo poster. Zaman zaman , boydan boya " Kapatıyoruz" ilanları. Avrupalıların dokuzlu rakamların fiyatı düşük gösterdiği saptamasından bir şey anlamadım. Bizim kültürümüzde dokuz sayısı pek öyle küçüklük ifade eder. Bir sayı değil. Tam aksine çokluk ve saygınlık ifade eder.

GÜNLÜK HAYATTA VE ATASÖZLERİNDE :

Dokuz doğurdum.

Dokuz köyün güzeli.

Dokuz dağın efesi.

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar.

Adı çıkmış dokuza inmez sekize.

Gırtlak dokuz boğumludur.

Dokuz aptal bir kilimde uyur.

Dokuz at bir kazığa bağlanmaz.

Dokuz ayın çarşambası bir araya geldi.

Dokuz çuval bir eşeğe yüklenmez.

Dokuz körün bir değneği.

Dokuz kralla barışık.

Dokuz evin kedisi.

Dokuz mahalleyi dolaşmış.

Dokuz ölç, bir biç.

Dokuzunda ne ise doksanında da odur.

Kedi dokuz canlıdır.

Dokuz ay anasının karnında nasıl sabretmiş.

Dokuzu bir eşekle gelmiş.

Askerde bir yumurtayı dokuz kişi taşır.

Bu adama dokuz vurup da bir saymalı.

Çocukların çok taşla oynadıkları oyunun adı bile " Dokuz Taş"tır.

Yıllar önce, Emirdağ - Afyon yolunda bir kaza olmuş, dayım ve teyzemin kocası, ağır yaralanmıştı. Annem ağlayıp dövünürken şöyle diyordu: 'Dokuz çocuklu bacım,dokuz kapılı kardeşim ".Gerçi teyzemin dokuz çocuğu

var ,ama burada "Dokuz"dans amacı ,çok çocuğu vurgulamaktı. Dayımın geniş çevresi olduğu için " Dokuz kapılı "demek gereği duymuştu..

Yunan işgalinde, Yunan askerleri bile , "Dokuz yumurta bir tavuk, haydi muhtar çabuk çabuk "dermiş.

Bu dokuz rakamının çokluk anlatması sadece Türkiye Türkçesi'nde değildir.

KARAÇAY TÜRKÇESİNDEN ATA SÖZLERİ:

Tokuz cesir tölevi bolgan, at çabdırıp oynay edi
Dokuz esir borcu olan, at koşturup oynuyordu.

Tokuz dugusamı bolgan, toyga gitib tebsey edi
Dokuz kan davası olan, düğüne girip oynuyordu.

Tokuz erden kaythan tul kadını, tokuz tokmak bla tüyseng de uyalmaz

Dokuz kocadan dönmüş dul kadını, dokuz tokmakla dövsen de utanmaz.

Tokuz erge bargan tul katını

Tokuz kölg atsang da kamamaz

Dokuz kocaya varmış dul kadını.

Dokuz göle atsan da aldırılmaz.

TATARCA'DA

Dokuz purun ötmek aşama

Dokuz fırın ekmek yemek.

TARİHTE

Cengiz Han'ın büyük karargahının adı DOKUZ

Halil ERENOĞLU

ORDA'dır.

Padişahlar sefere çıktığı zaman kurulan otağ önüne DOKUZ TUĞ dikilirdi.

Aşiret ve Boy isimlerinde de dokuz rakamının bir ağırlığı vardır:

DOKUZ Oğuz,

DOKUZ Bayırku

DOKUZ Tatar,

Dokuzlu, Kantemir Dokuzlusı.

DOKUZİ: Bir Kürt Aşireti,

TOKSABA (DOKUZ OBA): Bir Kıpçak Türk Aşireti.

DOKUZ RİBAT: Orta Asya'da bir yer adı.

RİBAT: Arapça'da HAN, TEKKE gibi anlamlara gelir.

TOKUZ Ersin: Göktürk yazılarında,

Kırgızlar'ın hayatında dokuz rakamının önemi var.

Altay Türkleri'nin destanlarında dokuz rakamına çok rastlanır.

Dede Korkut Kitabında Dokuzlama iki kere geçmektedir.

Manas Destanında; koyundan, sığırdan, deve- den dokuzar kurban kesildiğinden söz edilir.

Dağıstan toprağında, öteden beri, çeşitli diller konuşulur.

Bu çok dilliliği vurgulamak için Dokuz Lisan Ülkesi denilmiştir.

Eski Türklerde ve Moğollar'da Tarhanlık belgesi olan kişi, vergiden muaf tutulur, dokuza kadar olan suçları da bağışlanırdı.

Kıyıcılıkta ünlü Hulagü Han'ın karısının adı Tokuz Hatun'dur.

Dede Korkut Kitabında bütün Gürcü ülkesi için dokuz tümen Gürcistan denilmiştir.

DİNDE

Esma-ül Hüsna (Allah'ın en güzel isimleri) Doksan Dokuz tanedir.

Doksan dokuzluk tesbih;

Şeriata göre karı boşarken edilen şart yemini nedir? : Üçten dokuza..

Kur'anda Necm suresinde geçen şıra yıldızı bizden dokuz milyon ışık yılı uzaklıktadır (sirius)

Bu yıldız, güneş sistemine ilahi tesirler gönderen ve bilinen uzayda en parlak yıldızdır.

KOZMOLOJİDE

Kozmik uygarlıklarla ilgili gizli şifreler ve

yazılarda **DOKUZLAR** deyimi vardır.

Dokuz sayısı ile ilgili bölüm: Dokuz komple bir rakamdır.

Her şey dokuzdur . Tanrının dokuz prensibi ve unsuru olan dokuz çakra vardır. Dünya gezegeninin etrafında dokuz kuşak bulunur.

Dokuz etherik beden vardır. Sizin dönüşümlere uğramanız, bu dokuz bedeni edinmek demektir. Dokuz bir bütündür. Dokuz tamdır.

SONUÇ

Görülüyor ki dokuz hafife alınacak bir rakam değildir. Marketlerde maydanozun üstüne bile 29 etiketi koymuşlardır.29 diye bir para var mı? İlle bir dokuz saplantısı olsun. Avrupa Kültürüne göre her mala bir dokuzlu etiket yapıştırıyoruz. Zaten satış yerlerinin çokları bile Türkçe değil. Yani, Türk'e hitap etmiyor. Aslında, bu dokuz rakamı alt bilincimize öyle işlemiş ki çok para çıkacak umudu aşılsın diye piyango günleri bile, ayın dokuzuncu günleridir..

Bizim yakın tarihimiz içinde dokuz özel bir sayıdır

19 . Mayıs .1919

9 .Eylül. 1922

29 . Ekim. 1923

Bu sayının ucuzluk düşündürmesi ne kadar ucuz bir düşüncedir.

Bir dörtlük de benden;

*Bir iken, dokuz ettin derdimi,
Yaradan'dan murat ettim yardımı,
Dokuz canın olsa, alır Azrail,
Gün gelip de hak emrini verdi mi...*

GURBET

Bu sözcüğün verdiği hüznün her dilde aynı mıdır, bilmem. Türkçesi ayrılık zor zenaat.

*Dinle neyden, çün şikâyet etmede,
Ayrılıklardan hikayet etmede.*

Mevlâna

Kamışlıktan kesilen ney çubuğu bile ayrılık acısından şikâyetçi...

İnsanın zamanı zamanına uymaz. Gün içinde şarkıların dokunduğu saatler bile farklıdır. Hele ileri yaşlarda, bedenin ruh üzerindeki hükmü azaldıkça, acılar daha yoğun

hissedilir. Bazı ayrılık, gurbet türküleri vardır. Gençken neşeyle mırıldandığımız bir ezgi, yaş ilerledikçe gözleri sulandırır...

*Gözüm yaşla doldu uzat mendilini,
Ölümden acıdır şu gurbet elleri.*

Bu yabancı kökenli melodinin Türkçe sözleri bile gurbetin rüzgarını estirir. Bu gurbet ezgilerinin, sanki bir dille açıklanması gerekmez. Melodi, saz telleri gibi gergin insanların ruhuna acı havalar çaldırır.

*Martılar uçuyor etrafımda,
Sanki bak seni karşılıyorlar.
Gurbetin o acı günlerini,
Unut artık da gül diyorlar.*

Martılar gemileri havadan takip edip gurbet yolcularına arkadaşlık ederler. Atılan yiyecekleri kapıp gurbet yolcusunun yalnızlık hissini paylaşırlar.

Bazı yalnız yaşayan kişilerin üzerinde martı filan dolaşmaz, ama Azrail soluğu hissedilir:

*Azrail dönüyor etrafımda,
Belki de beni uyarıyordu,
Dünyanın bin bir halini gördün,
Öte âlemleri düşün diyor.*

Azrail'e, martı gibi, simit atıp yoldaşlık edemezsin. Hele laz türküsündeki gibi, "Azrail olsan da can alamazsun" demek ne haddimize. Lazları, Azrail de bildiği için o kadarını da şaka sayıyor olabilir.

*Ölüm ile ayrılığı tartmışlar,
Elli dirhem fazla gelmiş ayrılık.*

Hani bir söz vardır: "Fakirlik kapıya konulacak bir hal değil." Ayrılık da öyle :

*Ayrılık, ayrılık aman ayrılık,
Her bir dertlerden yaman ayrılık.*

Şu dizelere bakın:

*Meriç'in boyunda sıra bahçeler,
Bülbül öter sesi bağrımı deler.
Söyler bencileyin, kim bilir neler,
Köpüklüdür suyu nazlı Meriç'in.*

Yurdundan yuvasından ayrılmış bir Rumeli Türk'ünün şu dizelere yüklediği acıyı kim ölçebilir?

Benim rahmetli eşimin babası Kazan Tatar'ı imiş. Rus İhtilâlinde evini, ailesini bırakıp önce Çin'e sonra Japonya'ya sığınmış. Bazı günler bir odaya kapanıp akordiyon eşliğinde kendi diliyle, Rusya'da kalan çocuğu için ağıtlar

söyler, gözyaşı dökermiş. Böyle halleri anlatmak dile kolaydır...

Yetmiş yıl önce, Afyon'da öğrenci iken, Baybörü isimli bir felsefe hocası vardı. Kazan Tatar'ı idi. O da herhalde ihtilalde kaçıp Türkiye'ye gelmiş. Yalnız yaşardı. Bir gün öldüğünü duyduk. Cenazesini okul kaldırdı. Mezarı başında, lise edebiyat öğretmeni Gündüz Bey, merasim lafları ettikten sonra sözü şöyle bitirdi:

*Ağlayın aşinasız sessiz can verenlere,
Kira odalarında, kira odalarında...*

Necip Fazıl'ın dizelerinden uyarlanmış bir beyit...

Çok yıllar önce Konya'da öğrenci iken, bizim askeri okulun bahçe duvarının ötesinde bir mezarlık vardı: Garipler mezarlığı. Gariplerin mezarı bile ayrıydı. Yani garipti... Büyük mezarlıktan uzaktaydı...

*Bir garip ölmüş diyeler, Soğuk suyla yuyalar,
Üç gün sonra duyalar, Şöyle garip bencileyin.*

Yunus Emre

İnsanın geçmiş günlerini anması, öyle bilgi tazelemek gibi bir hâl değildir. İnsanı alıp hüznü rüzgarlar esen bir iklim'e götürür. Ben hayatımda, ucu ucuna ulanmış bir tünel içinden geçer gibi, ayrılık ve gurbet duygusunu yaşadım ve yaşattım.

Zavallı bahtsız eşime yaşattığım onulmaz acılarla yüklü hayatın ızdırabını, otuz yıl geçtiği halde, daha da artarak hissediyorum:

Yaşım seksen üçe girdi.

*"Gene gam yükünün kervanı geçti,
Eyleme beni, eyleme beni."*

türküsünü mü söylesem, yoksa şu ezgiyi mi :

*Elif misin, hece misin, Hüseyin'den yüce misin?
Gündüz müsün gece misin, Gam yeme gönül, gam yeme...*

*Birgün nasolsa sönecek,
Yürek kızgın göz değil mi?
Canlız bedenlerin harcı,
Üç arşınlık bez değil mi?*

Değerli Okurlar,
"EMİRDAĞ YAZILARI" kitabını pahalı bulanlar var. Kitap fiyatı ile ilgim yok. Kitabın kazancını soruyorlar. Satış miktarından da kazançtan da haberim yok. Duyurulur.

H. ERENOĞLU

HALA! BİZ KİMLERDENİZ !..

ELİF BAĞCI

O kul koridorlarında dolaşırken, duvarda bir tablo ilişiyor gözüme. Altında "Oğuz Türkleri" yazıyor. Uzun uzun seyrediyorum. Sanki bildik manzaraları gösteren bir cam açıldı önüme ben de bakıyorum. Parlak güneşli bir yamaç, sayaya benzeyen renkli giysiler, kadın erkek, çoluk çocuk yemek yiyorlar ellerinde kaşıklarla... Tablonun adı "insan sıcağı" olmalıydı diye düşünüyorum. Derken geride çamaşır yıkayan bir kadın ilişiyor gözüme ve yüzündeki müthiş ifade. Başka bir yerde olmak istemiyor besbelli... İçimden şu satırlar geçiyor.

GIPTA

Mor dağlar eteğinde çamaşır yıkayan kadın,
Ne olur sen ben, ben de sen olsaydım.
İstemem şehirler, evler, kristal avizeler, değerli halılar...
Ne olur sen ben, ben de sen olsaydım.
Yaylalar evim, gökyüzü avizem, çimenler halım olsaydı,
Derelerde yıkasaydım çamaşırlarımı, dallara atsaydım,
Ne olur sen ben, ben de sen olsaydım...

İflah olmaz bir Emirdağ kızıyım anlayacağınız. Bazen evdekilere takılıyorum.

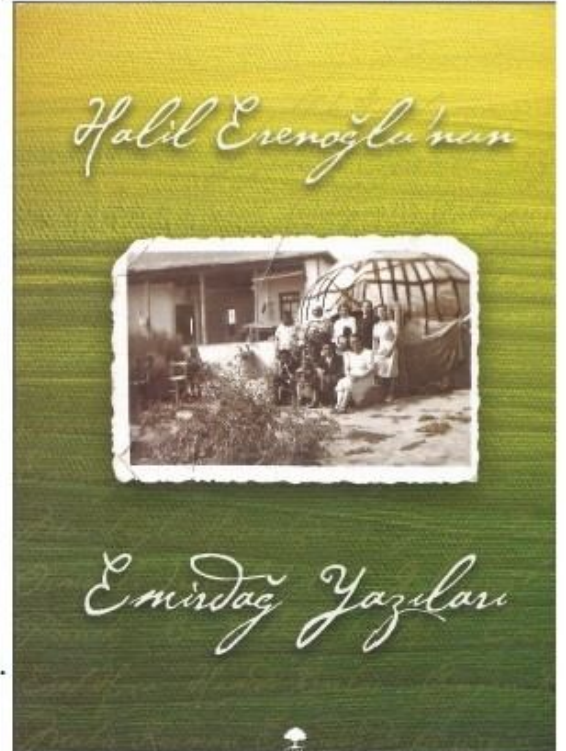
Bizimkiler(dedeler) Orta Asya'dan gelirken keşke beni bıraksalardı orada, diyorum.

Gençliğin ilk basamağında ayrıldım ailemden ve Emirdağ'dan on dört yaşında. Yatılı okullar, uzak iklimler.. Hep içimde bir sızı, memleketim ve ailem. Oysa duygularımın, sevgilerimin en coşkulu zamanıydı. Çocukluğum yarım bırakılmış bir resim gibi çakılı kaldı yüreğimin duvarlarında.

Galiba aynı yaşlarda ayrıldı Halil Erenoğlu da memleketinden. Yatılı okullar, uzak iklimler. Subay olması nedeniyle de sınırlı zamanlarda gelebildiği memleketini, görebildiği dostlarıyla sadece yaşamış, su gibi içmiş adeta; hem de damıtarak. Yani, kırk yıllık bir hasretin ve tutkunun eseri bu şiirler ve yazılar.

Yıllar önce Halil Erenoğlu'nun yazılarını "Aziziye Dergisi"nden okur, tadı damağımda kalır, arkası yok mu diye bakınır dururdum. Kitabı elime alınca, bakınmadan kurtuldum. Okudum..Okudum.Döne döne, düşünce düşünce,.. Sonra da hızımı alamadım. Halil Abiyle konuştum kitap üstüne. Aslında ben konuştum, Halil Abi pek konuştu sayılmaz. Sayın Abimiz kendisinden söz etmekten pek hoşlanmıyor. O çok alçak gönüllü, sıradan gibi görünen sıra dışı biri kesinlikle...

Kitap on beş yıl gibi bir zaman diliminin eseri. Kitapta önce gözlem var. Yazarın hafızası müthiş resim çekiyor. Kendini bildiği andan itibaren yaşadığı şeyleri, en ince ayrıntısına kadar yerleştiriyor belleğine. Siz de bilirsiniz "Kemalat teferruattadır" Yani tamlık ve mükemmellik küçük ayrıntılardadır. Kaçırılan hiçbir şey yok anlatılanlarda. Buraya kadar tamam. Az da olsa bunları yapabilen yazarlar olabilir. Halil Erenoğlu'nun farkı; yazılarını beyin ve yürek süzgecin-den geçirip sosyal ve kültürel birikimiyle sentezleyerek çok çekici ve ayrıksı bir üslupla okuyucuya ulaşabilmesi. Seçilen sözcükler, yöresel deyişler o kadar yerinde ki, ne bir eksik ne bir fazla, ancak bu kadar olabilir dedirtiyor insana.

Kitap sekiz bölümden oluşuyor. **I. Bölümde** "Geçmişten Tanıdık Yüzler" anlatılan kişileri, yani, Emirdağ'ı, Emirdağ yapanları, adeta bir antik çağ agorasından izliyormuş hissine kapıldım. Bir iki kuşak sonrası da olsam, Uzun Çarşı'ya aşına olmam nedeniyle de çok zevk aldım. Atalarını aynada izlemek isteyenlere iştenlikle öneriyorum.

V. Bölümdeki şiirlerinden sakladığım ve zaman zaman okuduğum herkesi de etkileyen şiirleri bir arada bulmak çok hoşuma gitti.

II-III. Bölümler, Anılar'da ve tarih bölümünde;"Ağız Kavgası" başlığı ile anlatılan, içinde canım babam H.Ceylan Bağcı'nın da geçtiği bölümü, babamın çocukları ve en önemlisi torunlarıyla okuduk, hiç mübalağa etmiyorum. Ağlayıncaya kadar güldük. Torunların müthiş ilgisini çekti. Tarih bölümünü incelediler. Biz kimiz? Nereden geldik? Soyumuzun hangi mahalle, köy, aşiretlerle ilgisi var? Uzun uzun karıştırıp "VAY BE !" tezahüratlarıyla bir karara varmaya çalıştılar. Bu olay bana Halil Abinin imza gününü anımsattı.

Eskişehir-Adalarda "İnsancıl Kitabevi "nin verandasındayız. İlgilenen pek çok hemşehri ve dostlar var. Bu ara yakınlarıyla gelen ve kitabı karıştıran üniversite öğrencisi bir genç, arkasındaki bayanlara doğru seslendi."Hala biz kimlerdeniz !" İşte, üniversite mezunu yeğenlerim ve çocuklarımin duygu yoğunluğu ve ilgisi beynimde bu repliği yankılandırdı.

Galiba kitabın Emirdağlılarca nelere cevap olabileceğinin küçük bir örneği idi bu.

Akıp giden hayat, bir gün Emirdağın ortasından geçen Çaydere gibi kuruyup tükendiğinde bu yazılar, su akarken toplayabildiğimiz değerli taşlar misali kalacaktır belleklerde...

Ellerine sağlık Halil ağabeyciğim. İyi ki varsın...

Halil Erenoğlu'nun "Emirdağ Yazıları" kitabı ile ilgili teşekkürüdür:

Kitabın hazırlanmasında ve ortaya çıkmasında büyük emeği geçen kardeşim Özcan Toral'a şükranlarımı sunarım.

**FATİH
F3 EMLAK**
"Gayrimenkul Hizmetleri"

Osman BÖCÜK

Emekli Astsubay

EV - DAİRE - ARSA - TARLA

HER TÜRLÜ EMLAK ALIM - SATIM

KİRALAMA ve TAPU - TAKİP İŞLERİ

Atatürk Caddesi Tanış Sokak No: 42/A (Aygaz Bayii Yanı) ESKİŞEHİR
Tel& Fax (0.222) 231 00 13 Gsm: (0.542) 254 72 86

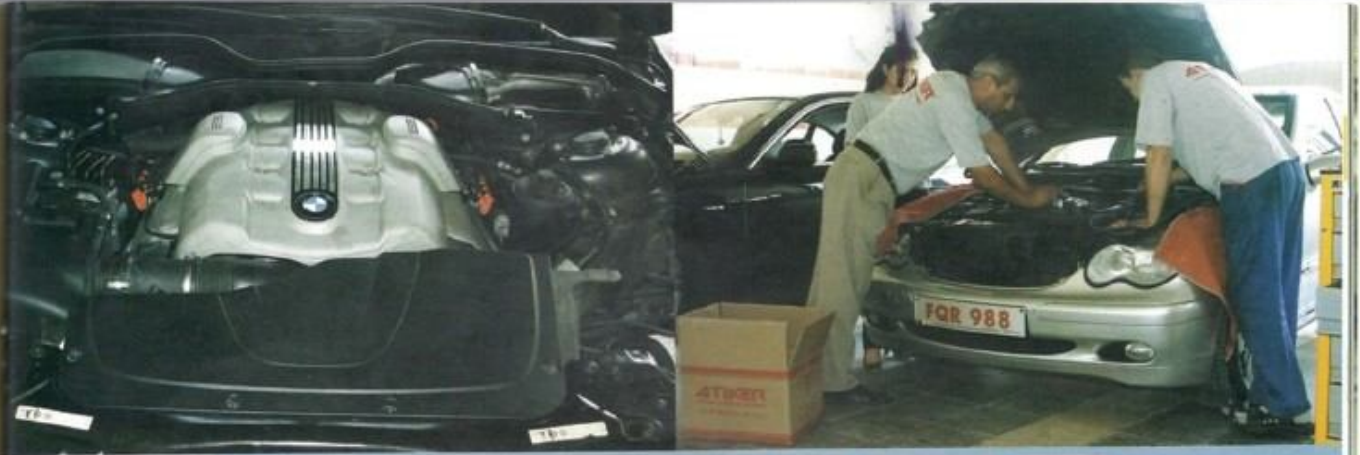
VAKFIMIZIN VAKIFLAR BANKASI HESAP NUMARALARI

KÜLTÜREVİ HESABI : 00158 00729 7182911

BURS HESABI : 00158 00728 5727281

AİDAT HESABI : 00158 00728 7451695

POSTA ÇEKİ : 1135951

ATIKER

AUTOGAS SYSTEMS & LPG TANKS

www.atiker.com.tr

ATIKER®

AUTOGAS SYSTEMS & LPG TANKS

www.atiker.com.tr

YETKİLİ BAYİİ
KARAMANLILAR
OTOGAZ
0 222 228 19 96

ATIKER ESKİŞEHİR YETKİLİ BAYİİ & SERVİSİ
KARAMANLILAR OTOGAZ

Teksan Sanayi Sitesi C-2 Blok No:2 Tel:(222) 228 1996 - (532 202 4883)

SEVGİLİ GENÇLER

Âdem odur ki her yerlere koya bir eser
Eseri olmayanın yerinde yeller eser.

Hâdimî

Sevgili Gençler,

"Gençlik, geleceğin teminatıdır."

Emirdağ gençliği, Emirdağ'ımızın geleceği...
Emirdağ gençliğini sosyal faaliyetlerde özellikle edebiyat, sanat, kültür alanında önde görmek istiyoruz.

Gençlerimizin akademik başarıları ile

övüneceğiz, onların kültür çalışmalarındaki başarıları ile gururlanacağız.

Çalışmalar için Vakıf olarak kendi payımıza düşeni gerçekleştirmek ve gençlerimize imkân ve fırsat hazırlamak görevimizle sizlere ulaşıyoruz.

Imkân ve fırsatları değerlendirmek artık sizlerin elinde...

Dergimizin bu sayfası, bundan sonraki sayılarımızda sizlerin yazısı ile süslenecek...
Emirdağ kültürü, sizlerin yazıları ile gelecek kuşaklara aktarılacak...

"Söz uçar; yazı kalır." esas fikrinden hareketle sizlerin yazılarını daha da kalıcı hâle getirmek düşüncesindeyiz.

Kültür mirasımızın korunup layık olduğu yerde tutulması, gelecek kuşaklara aktarılması hususunda üzerinize düşeni yapacağınızdan eminiz.

Bu konuyu arkadaşlarınızla, yakın çevrenizle paylaşmanızı bekliyoruz. Paylaşımakla bilgilerin artacağına ilgilerin de ortak bir yöne kayacağına inanıyoruz.

Bu konuda kendinize güvenin. Biz, sizlere güveniyoruz.

Konu ile ilgili olarak çok olumlu işler ortaya koyacağınıza inanın.

Emirdağlı hemşehrilerimiz, şair ve yazarlarımız size destek olmaya hazır. Çalışmalarınızda hep sizlerin yanınızda olacaklar, hep size destek olacaklar... İşbirliği sonucunda iyi sonuçlar ortaya çıkacağına inanıyoruz.

Sürekli gelişen çağımızın değişimine beraber ayak uydurmayı bilmeliyiz. Kültür değerlerimizi yaşatmanın gereğine inanmalıyız.

Yaşayan değerlerimizi gelecek kuşaklara aktarmak zorundayız.

Yarınlar kalabilmenin yolu, buradan geçiyor. Bunu bilmek kadar anlatmanın da görevimiz olduğunun sorumluluğunu idrak etmeliyiz. İdrakimizin işareti olarak da sizleri bu sayfada görmek arzusundayız.

Muhabbetle....

WEB SİTELERİ

emirdag.net.tr, emirdag.gen.tr,
emirdag.com.tr, emirdaghaberleri.com,
emirdagdahaber.net, [emirdaggazetesi](http://emirdaggazetesi.com),
baskonak.net.tr, topakev03.com, guvenhaber.be,
yenihaber.be, gundem.be,
belturk.be aşağıdaki mesaj ulaştırılmıştır:

Sayın Site Yöneticisi,
Emirdağlılar Sosyal Yardımlaşma Dayanışma Vakfı Yayın Organı EMİRDAĞ Dergimizin 22. sayısını Ocak 2011 sayısı olarak planlamaktayız.

Bu sayıda Emirdağ merkezli internet sitelerini hepsini birden kendi anlatımlarıyla tanıtmak istiyoruz.

Kendinizi kısaca tanıtan bir yazıyı mümkünse 1000 karakteri geçmeden kasım ayı sonuna kadar göndermeniz ricaıyla başarı dileklerimi iletirim.

Yukarıdaki mesaja bağlı olarak gelen cevaplar aşağıdadır:

■ ■ ■ ■ ■

13 Kasım 2009 tarihinde Şükrü SAĞLAM yönetiminde yayın hayatına başlayan Belçika Brüksel merkezli www.topakev03.com internet sitesi

Misyonumuz, Emirdağ'ın kültürel, ekonomik, folklorik, tanıtımını sağlarken, gelişimine katkı-

Özcan TÜRKMEN
Folklor Araştırmacısı
Şair - Yazar

da bulunacak yayınlar yapmak. Bu konularda yapılan büyük küçük bütün etkinlikleri desteklemek. Kısaca sanal dünyada yöremizin sesi olmanın yanı sıra Emirdağ'ın Sanal Müzesi olmak, Belçika'daki Emirdağlıların kültür, sanat, folklor, siyasetteki etkinliklerini yakından takip ederek yayınlamakla beraber; Emirdağlı "Sazın ve Sözün Sultanları" şair ve yazarlarımızın eserlerine yer vermektedir. Emirdağ ve Belçika'da meydana gelen hadiseler ile ilgili haberleri "yorumsuz" yayınlamak. Bu sayede yurdumuzun ve dünyanın dört bir yanına yayılmış hemşehrilerimizin söz konusu hadiselerden haberdar olmasını sağlamak. www.topakev03.com olarak misyonumuzu gerçekleştirebilmek en büyük amacımızdır. Günden güne yükselen ziyaretçi trafiği ile objektif, doğru, dürüst, habercilik anlayışını basın meslek ahlak kuralları çerçevesinde özgün haber içeriğini görsellikle süsleyen www.topakev03.com internet sitesinde Emirdağ kültürümüzün gelecek kuşaklara aktarılmasında kaynak olabilecek örf ve âdetlerimiz, yemeklerimiz, Emirdağ sözlüğü, ağıtları, türkü hikayeleri, çocuk oyunlarımız vb. konular anlatılmakta, gurbette sıla özlemi çekenler için canlı kamera, alo Emirdağ hizmetlerinin yanında Emirdağlı firmalar ve başarıları Emirdağlılardan oluşan portreler köşesi ilgi ile takip edilmektedir.

www.emirdagyenikoy.com sitesi Gurbet Ile Sılanın Buluştuğu Nokta sloganıyla 1.5 yılı aşkın bir süredir hizmet vermektedir. Özelde Yeniköy Köyünü genelde ise Emirdağ gündemini ve sorunlarını içerik olarak edinen, yazarları ve şairleriyle sürekli içeriği genişletilen bir site olması nedeniyle güncelliğini korumaktadır. Özellikle gurbetçilerimizin özlemlerini bir an olsun dindirmek gayesi bizlerin bu yoldaki destek kaynağıdır. İçerik olarak haftalık yazılarımız ve şiirlerimiz köylülerimiz tarafından yazılmakta ve sitemize gönderilmektedir. Ayrıca diğer köylerimizden de misafir kalemlerimiz sitemizde destek vermektedir. Ayrıca Emirdağ kültürüne ait yazılar, resimler ve videolar da sitemizde ilgi görmektedir. Biz sitemize Yeniköy'den dünyaya

açılan en güzel pencere gözüyle bakmaktayız ve bu pencereden insanlığa hizmet etmekteyiz. Bu vesile ile Emirdağlı hemşehrilerimize saygılarımızı iletir, sitemize bekleriz. www.emirdagyenikoy.com editörleri: Ziya Ekşi ve Ercan Fındık

emirdag.com.tr Emirdağ'a ve Emirdağlı'ya kendi kategorisinde en iyi hizmeti vermek amacıyla, 2007 yılının 5 Mayıs'ında yani sağlık, bereket, bolluk, şans, kısmet gibi dileklerin gerçekleşeceği, uğursuzlukların sona ereceği gün olduğuna inanılan bir Hidrellez günü faaliyete geçmiştir.

Sitede, Emirdağ nüfusunun büyük çoğunluğunun gurbette yaşadığı ve sıla özlemlerinin yoğun olduğu düşünülerek, güncel haberlerin yanı sıra, Emirdağ'la ilgili yazı, şiir, fotoğraf ve kültürel bilgilere, Emirdağ türkülerine, Emirdağ'da yapılan çeşitli faaliyetlerle ilgili yazı, fotoğraf ve videolara yer verilmekte; köşe yazarları tarafından, çeşitli alanlarda yazılan yazılar yayınlanmaktadır. Ayrıca her ay "İçimizden Biri" köşesinde, özellikle gençlerimize örnek olmaları açısından, çeşitli alanlarda kariyer yapmış hemşehrilerimiz tanıtılmaktadır.

Üç yılı aşkın yayın hayatında, Atatürk ilkelelerine ve etik değerlere bağlı, tarafsız, objektif yayın anlayışıyla, seçici ve seçkin bir okuyucu kitlesi oluşmuştur. Okuyucu kitlesinin eleştiri, görüş ve önerileriyle kendini geliştirmeye devam etmektedir.

Emirdağ Kent Portalı

www.emidag.net.tr web sitesi Emirdağ ilçemizde öğretmen olarak görev yapan Nurettin Diker'e ait bir sitedir. Nurettin Diker Emirdağ ilçemizde profesyonel günlük güncellenen Web site haberciliğini ilk başlatan iki kişiden biridir. www.emirdag.com Web sitesi ile yerel internet haberciliğe Belçika'da bulunan Bilal Alcı ile birlikte başlamış, sitenin çeşitli bölümlerinde isteklilere (Site tasarım, Ziyaretçi defteri, Sohbet, Habercilik, Güncelleme) görevler verilmiştir. 2008 yılında TRT ve Anadolu Ajansı Yurt Muhabiri olarak görev yapması nedeniyle kendi adına www.emirdag.net.tr sitesini yayın

hayatına sunmuştur.

Emirdağ Kent Portalı sloganı ile 2008 yılında yayın hayatına başlayan www.emirdag.net.tr Web sitesinin son tasarımı Emirdağ Mithatpaşa İlköğretim Okulu Türkçe Öğretmeni Uğur Esan tarafından yapılmıştır. Sitenin güncellenmesi Uğur Esan, Nurettin Diker ve Oğlu Mustafa Diker tarafından yapılmaktadır. www.emirdag.net.tr Web sitesinin de yerel haberlerin yanında önemli güncel haberlere de yer verilmektedir.

www.emirdag.gen.tr

"Şubat 2006'da yayın hayatına başlayan www.emirdag.gen.tr sanal platformda Emirdağlılara Ayın Portresi, Yılın Enleri ve Türkü Dinle gibi ilkleri yaşatan internet sitesi olarak göze çarpıyor. Yayına başladığı ilk günden bugüne kadar haberleri, araştırmaları, çalışmaları ve paylaşımları ile dünyanın dört yanındaki Emirdağlıların takip ettiği www.emirdag.gen.tr, Emirdağ'ın Yaşam Platformu ilkesi ile Emirdağ'ın gündemini belirlemeye devam ediyor. Bugüne kadar 5000'e

yakın içerik yayınlanırken, bu içeriklere 40000'e yakın da yorum gelen ve günlük 3500 ortalama ziyaretçi, 15000 içerik izlenim sayısına ulaşan www.emirdag.gen.tr; Türkiye'de en çok ziyaret edilen ilk 75.000 ve Belçika'da da ilk 30.000 web sitesi arasında yer alıyor. Son istatistiklere göre www.emirdag.gen.tr'nin en çok ziyaret edildiği beş şehir Afyonkarahisar, Ankara, Brüksel, Gent ve Eskişehir olurken; Genel Koordinatör Mehmet Emin Kalender "İnternetin bir vazgeçilmez haline geldiği bugünlerde Emirdağlılar arasında en popüler web sitesi olan www.emirdag.gen.tr'yi bir marka yapan ve bugünlere gelmesini sağlayan ziyaretçilerimize ve bizi destekleyenlere sonsuz teşekkürler." dedi."

Site Adresi: <http://www.baskonak.net>

İçerik : Köy Haber ve Kültür Portalı
Köy Kültürünü gelecek nesillere aktarmak adına, köylülerimizin bilgi alışverişi yapabileceği, hasret giderebilecekleri sanal paylaşım ve haber sitesi

EMİRDAĞ SALİHLER KÖYÜ VE SALİHLER KÖYÜNE AİT VAKFIYENAME

Emirdağ'ın 17 km doğusunda yer alan Salihler köyü "93 Harbi" sonucu 1880'li yıllarda Rumeli'den göçen göçmenler tarafından kurulmuştur. Köy, ismini mensubu olduğu ve Balkanlarda yaşayan Salihler isimli Yörük boyundan almaktadır. Köy, kuruluşunda 138 hanedir Köy kuruluşunu takiben 1892 yılında Aziziye kazası idari yapısında nahiye merkezi olmuştur. Salihler köyünün nahiye merkezi olduğu 1892 yılında Aziziye kazasının idari yapısı aşağıdaki gibidir.

Kaza	Nahiye	Bağlı köy sayısı
Aziziye	Merkez	20
"	Bayat	8
"	Han Barçın	8
"	Manahuz	11
"	Salihler	20

Salihler köyü kuruluş yıllarında nahiye merkezi olsa da, bilahare köye dönüşmüştür. Köyün kuruluşunda okulu olup okul 1928 yılında yeni yazının kabulünü takiben ilkokula dönüşmüş, civar köylerden de gelen öğrencilerle bölge okulu görevini yapmıştır. Köyde

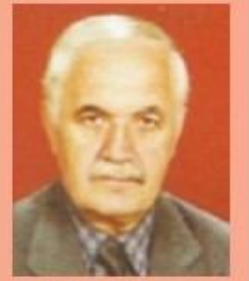
okuryazar oranı daha 1930'lu yıllarda yüksek bir seviye almıştır. Köye 1930'lu yıllarda tohum temizleme evi (selektör) ve aygır deposu kurulmuştur. 1960'lı yıllarda 700'e çıkan nüfusu 1970'li yıllarda yaşanan göçlerle çok azalmış, halen 40 haneye kadar düşmüştür.

Salihler köyünde (18 defa 1323) 24 Nisan 1905'te köy camii için o zaman köy halkından Mehmet Ağa tarafından vakıf kurulmuş, vakıfnamenin Osmanlı Türkçesi ile ve bugünkü Türkçeye çevirisi aşağıdaki gibidir.

Musluca nam diğer Aziziye kazası Salihler karyesine ait vakıfname

1-Dua

2-Taht-es sadakat emma ba'dü iş bu vakfiyye-i Celül-üş Şan ve ceride-i bediül-ünvanın tahrir ve inşasına badi ve tastir-iimlasına adi oldur. ki: Hüdavendiğar Vilayet-i celilesi dahilinde Karahisar-ı

Fikret Fıçı
Tarih Araştırmacısı

Sahip Sancağı.

3-Mülhakkatından Musluca nam-ı diğer Aziziye kazası dahilinde Salihler karyesi ahalisinden Osman Ağa oğlu Mehmet İbni Osman Ağa İbni İbrahim ber vech-i ati vakfına Liecl-it tescili vel-emri tekmi mütevellî nasb ve tayin eylediği karye-i merkume ahalisinden

4-Emin oğlu Feyzi bin-i Emin mahsarında ve kaza-i meskur mahkeme-i Şeriyesinde ikrar-ı tam ve tabir-i anil meram idüp adyeb-i malimden ifraz eylediğim üç bin gurusu hasbetan lil-lah-is samed vakf-ı sahib-i müebbet ve bahsi sarîh muhallet ile edüp

5-Şöyle şart eyledim ki, Meblağ-ı mesbur üç bin gurusu alaceh-il halal ba yed-i mütevellî rehn-i kavi veb kefil-i melih veya ikisinden biri ile senevi ziyade ve noksan olmayup ve kalemiye namı ile bir nesne alınmayup senevi

6-Yüzoniki gurusu hesabı üzre istirbah olunup, hasıl olan ribbiden karyemize eshab-ı hayratın bina ve inşasına mufak oldukları mescid-i şerif cami oldukça yüzseksen gurusu cami-i şerifte hitabet ciheti ifa edecek

7-Zafa ve yüzseksen gurusu cami-i şerifin tamir ve termimi ile ifa(ikat olacak)olunacak mum ve kanadile sarf oluna ben labis-i libas-ı hayat oldukça tevliyet yedimde olup batnen bade catnin evladımın evladı

8-Evladımın ve evlat-ı evladımın aslahına va ba,de-i-inkiraz mezkur Salihler karyesi ahalilerinden beyinlerinde tevliyete muhtar olan kimseye meşruta olup vakf-ı mezburun tebdil ve tagayur (tağyiri)tekessür

9-ve tevfi mereten ba,de uhra yedimde ola ve mürur-u eyyam ve kürur-i avam ile icra-yı şerat-i meskure müteazzira olur ise ribh-i mezkur mutlaka fukara-i müslime sarf oluna ve bu meblağ-ı mezkur üç bin gurusu

10-Farigan anis-şevagib mütevellî-i merkume teslim ol-dahi vakfiyet üzre kabz ve tesellüm ve sair mütevellîlerin evkafta tasarrufları gibi tasarruf eyledi dedikte gebel-tastik-iş-şer-i vakf-ı mezbur butlan-ı vakf-ı nukud ve zımmında

11-Olan kuyuda ve ba,de hu kavli-i adem-i lüzume teşebbüs idüp mütevellî-i mezbur dahi sıhhat ve luzumuna zahip olan eimme-i din kabulleri ile mukabele birle hükmü talep edecek fi-zamanına bey-nel-ülema-i-izan cari olan

12-vech-i muhtar üzere hakim-i mevk-i dadr-ı kitap tûba lehu hüsnü meab efendi hazretleri huzurunda murafta eylediklerinde ol dahi alima bil hilaf-il-cari-beyn-el eimet-il eşraf vakf-ı mezburun evvelen sıhhatine ve saniyen mezbur sahih ve lazım olup Minbaat naks-ü iptali mümteni-ül ihtimal oldu. Cera zalike hurure filyevm-issamini aşera min şehri safirîl hayr Lisânetin selase işrine ve selasi Mietin ve elf (onsekiz sefer bin üç yüz yirmi üç) 24 nisan 1905 Cuma

EMİRDAĞ SALİHLER KÖYÜNE AİT 18 SEFER 1323 (24 NISAN 1905) TARİHLİ VAKFİYENAMENİN BU GÜNKÜ DİLE ÇEVİRİSİ

1-Allaha şükürler olsun bütün ibadetler onadır. Malımızı onun uğrunda harcarız. Malın en hayırlısı allah yolunda sarf edilendir. Ona salat ve selam olsun. Nebilerin ulusu Hz. Muhammed (S.A.V.) insanların en hayırlısıdır.

2-İşte bu vakfiyenin yazılmasının sebebi şudur: Hüdavendiğar vilayeti (Bursa) dahilinde de Karahisar-ı Sahip sancağına (Afyon) bağlıdır.

3-Musluca, diğer ismi Aziziye ilçesi dahilinde Salihler köyü halkından Osman Ağa oğullarından İbrahim oğlu Osman Ağa, oğlu Mehmet yukanda söz konusu ettiği vakfının tescilini yaptırmak: aynı köy halkından vakfını yürütecek mütevellî olarak,

4-Emin oğullarından Emin oğlu Fevzi'yi tayin ettiğini bildirerek mahkemeye başvurmuştur. Söz konusu kazadaki şer -iye mahkemesi huzurunda istediğini yazılı ve sözlü sunarak: kendi malımdan ayırdığım üç bin kuruşa Allah rızası için vakfı sahih üzere vakfettim.

5-Vakfın şartlarını şöyle belirttim. Söz konusu üç bin kuruş mütevellî vasıtasıyla güvenilir kefil ile senelik ödünç verile:

6-Bu para senelik yüz on iki kuruş (yani %12) hesabı ile kar (faiz) getire, elde edilen bu kar ile köy halkımızın hayırseverlerinin yaptığı mescit camiye çevrile. O zaman yüz seksen kuruş caminin hatibine verilecektir.

7-Kardan artan paranın da yüz seksen kuruş caminin tamirinde ve yenilenmesinde kullanılacaktır. Mum ve kandillerine harcanacaktır. Bu işleri hayatta olduğum süre ben yürüteceğim. Benden sonra kendi soyumdan gelen,

8-Evladım, evladımın evlatları en ehil olanları yürütecektir. Eğer bunlar yok olur hiç evladım olmaz soyum kurur ise Salihler köyü halkı toplanarak kendi aralarında en ehil yetkili kişiyi mütevellî tayin edecektir. Vakfın şartları kesinlikle değişmeyecektir, bozulmayacaktır.

9-Bundan başka tarafımdan yürütülen bu vakfı ömrümün sonuna kadar yürüteceğim. Şartları uygulayacağım. Kardan artan parayı fakir Müslümanlara harcayacağım.

10-Adı geçen mütevellî mahkeme huzurunda yukarıda sayılan işleri yaptırmak için üç bin kuruşu teslim etti. Oradaki vakfiye şartı üzerine parayı teslim aldı. Vakfiyenin şartı üzerine sarf edeceğini söyledi. O zamanda vakfiye onaylandı.

11-Kayıta işlendi. Vakfiyenin merkez imamlarının görüşüne uygun olduğu bildirildi. Kadı efendi huzurunda onaylandı.

12-Oradaki evkaf uygun bularak onayladı. Bu vakfiyename 18 sefer 1323 günü yapıldı.

Sezer inşaat
M&S yapı
Sondecor

OF S Kırmı cad. no/10
ESK EH R
malat: Emko mobilyacılar
sitesi no:2 ESK EH R

TEL&FAX: 0.222. 2321120
www.sezerlergrup.com.tr
mail:
sezer@sezerlergrup.com.tr

Ömer Halaç Dializ Merkezi Açıldı

Aslen Emirdağ'lı olup İstanbul Altın Rafinerisi Yönetim Kurulu Başkanı, aynı zamanda Kapalıçarşıdaki Halaç Kuyumculuk'un sahibi olan 38 yaşındaki Ömer Halaç, 2008 yılında Afrika'ya yaptığı ziyaret sırasında sıtma hastalığına yakalanarak vefat etmişti. Ölümünden sonra ailesinin almış olduğu bir karar ile Emirdağ Devlet Hastanesi bahçesi içerisinde Ömer Halaç hayrına Dializ Merkezi yaptırma kararı alarak 2010 yılı Nisan ayında inşaatın yapımına başladı. İnşaatı ve tüm mefruşatı tamamlanan Ömer Halaç Dializ Merkezi 18 Kasım 2010 Perşembe günü Çevre ve Orman Bakanı Prof.Dr. Veysel Eroğlu, çok sayıda bürokrat ve davetlinin katılımıyla açılışı yapıldı. Halaç ailesinin ve Emirdağ halkının katılımıyla gerçekleşen törene Ömer

Halaç'ın özgeçmişi okunarak başlandı. Törende Ömer Halaç'ın babası hayırseder işadamı Fazlı Halaç torunu İlker Halaç ile birlikte kürsüye gelerek yapmış olduğu konuşmasında, rahmetli babasının da böbrek hastası olması nedeniyle haftada iki gün Eskişehir'e diyalize götürdüğünden bahsederek Emirdağ'da da bu eksikliğin olduğunu görünce benim hemşehrilerim Afyonkarahisar'a, Eskişehir'e gidiyordu. Emirdağ ilçemizde rahmetli oğlum Ömer'in adına bu tesisi sadece 5 ayda inşa ettirdik. İnşallah elimizden geldiğince bize düşen görevleri de yapmaya hazırız, bizlerden desteğini esirgemeyen herkese teşekkür ederim, dedi.

Fazlı Halaç'ın ardından Afyonkarahisar Valisi Haluk İmga bir konuşma yaptı. Hemodiyaliz merkezinin böbrek hastaları için öneminden bahseden İmga'nın ardından Çevre ve Orman Bakanı Prof.Dr. Veysel Eroğlu bir konuşma yaptı. Eroğlu konuşmasında: "Bu ünitenin yapımını üstlenen Fazlı Beye teşekkür ederiz. Ünitenin açılışında ben de bulunmak istediğimi yapımı başlamanı söylemişim. Merhum Ömer Halaç'ın ismini çok duydum. Bir insan vefat edince her şeyi burada kalıyor.

İnsan ile beraber öbür dünyaya yaptığı hayır ve hasenatlar, onun bıraktığı eserler, evlatlarının ve akrabalarının yaptıkları yardımlar ona ulaşıyor." dedi.

Törende Çevre ve Orman Bakanı Prof.Dr. Veysel Eroğlu tarafından teşekkür plaketi Ömer Halaç'ın oğlu İlker Halaç'a verildi. Emirdağ Belediye Başkanı Cengiz Pala tarafından Afyonkarahisar Valisi Haluk İmga ve Çevre ve Orman Bakanı Prof.Dr. Veysel

Ertuğrul ALTINEL
Emekli Emirdağ
Huzuevi Müdürü

Eroğlu'na birer plaket verildi. Tören Ömer Halaç Dializ Merkezi'nin açılışı yapılarak son buldu.

ŞAİR VE YAZARLAR EMİRDAĞ DERGİSİ İÇİN BULUŞTULAR

Emirdağlı şair ve yazarlar ccak ayında çıkacak Emirdağ dergisi için Emirdağlılar Vakfında bir araya geldiler. Yazarlar Muharrem Kubat, Özcan Türkmen, Gazi Durusu, Fikret FİÇİCI, belirttikleri ortak fikirlerinde, Emirdağ tarihi ve geçmişinin dergide vurgulanması ve Emirdağ ile ilgili haberlerin dergide yer alması gerektiğini ifade ettiler. Ayrıca gelenek göreneklerin de dergide yaşatılması gerektiğini dile getirdiler. Şairlerden Fikret Akın, Rabia Barış, Ahmet Urfalı, Erol Okutan, Kenan Demirel, Emirdağ ile ilgili şiir ve türkü sözlerinin dergide yer alması, yayılması ve Avrupadaki Emirdağlıların dergiyi internet ortamından okuması ve gurbette bile Emirdağ'dan haberdar olması gerektiğini söylediler.

EMİRDAĞLI ŞAİR FİKRET AKIN'IN İMZA GÜNÜ YOĞUN İLGİ İLE KARŞILANDI

Eskişehir Taşbaşı Kültür Merkezi Kırmızı Salonunda, Emirdağlılar Vakfı tarafından düzenlenen şair Fikret AKIN'ın imza gününde şairler şiirleriyle davetlileri büyülediler. Salonda; şairler, Emirdağlılar ve kalabalık davetli grubu güzel bir atmosfer oluşturdu. Şöleni şair Muammer KUBAT yönetti. Derişinin yayını danışmanı Gazi Durusu açılış konuşması yaptı. İmza gününde şair Fikret AKIN'ın yedinci kitabı olan "Hüzünlü Bahar" okurlarına imzalanarak verildi. Şairler şiirlerini davetlilerin karşısında teker teker okuyarak davetlileri duygulandırdılar. Törende Eskişehir Eski Valisi Kadir ÇALIŞICI şunları söyledi: "Benim kökenim Emirdağ'ına dayanmaktadır ve Emirdağlı olmaktan her zaman gurur ve kıvanç duymaktayım. Emirdağ'ının yiğidi ve gönlü boldur. Şair Fikret AKIN'ı bu çalışmamdan dolayı kutluyorum. Ayrıca davetlilerin kalabalık olması

ve ilginin yoğun olması beni sevindirdi. Bu şölene Emirdağlı olarak bu-lunmaktan kıvanç duymaktayım." dedi. Şiir şöleninin ardından müzisyen Tuncay DAĞLI eşliğinde Türk müziği Konseri verildi. Bu konserde Fikret AKIN Emirdağ türkülerini sırasıyla söyleyerek davetlileri coşturdu ve şölene şunları söyledi: " Hüzünlü Bahar adlı son şiir kitabım, Emirdağ'ına duyduğum hasret ve özlemin bir ürünüdür. Bu kitabın gelirlerini Emirdağlılar Vakfı'na bağışlıyorum. Vakfımız, hemşehrilerimize her konuda destek olmaya çalışmaktadır. Benim de hemşehrilerimden isteğim bir şiir kitabı olarak vakfımıza destek olmalarıdır."

EYAD' DAN RAMAZAN YARDIMI...

Emirdağlılar ve Yöresi Yardımlaşma Derneği tarafından her yıl geleneksel hale getirilen 'Ramazan ayı gıda yardımları'nın dağıtımını başlattı. EYAD yönetimi bu yıl ramazan ayı münasebetiyle ihtiyaç sahiplerine göre belirledikleri gıda paketlerini, ihtiyaç sahiplerinin evlerine kadar ulaştırmaya çalışırken, bu yıl yine 300 ile 500 paket olarak düşünülen yardımın ilk bölümü dağıtıldı.

ESKİŞEHİR'DE SUVERMEZLİLER GECESİ COŞKULU GEÇTİ

Eskişehirde RoofGarden otelinde yapılan Emirdağ ilçesine bağlı Suvermez köyü gecesinde, Suvermezliler bir araya gelip kaynaştılar.

Sunuculuğunu A. Kadir Edeerin yaptığı gecede, emekli albay Yılmaz Gökşen yaptığı konuşmada şunları söyledi 'Eskişehir'de

oturan bütün Suvermezliler bu gecede bir araya gelip gönülleriyle eğlendiler. Şu anda bu gecede bulunmaktan hepimiz

çok mutluyuz. Suvermez, ayrıcalığı olan ve eğitim seviyesi yüksek kişilerin oluşturduğu bir köydür. Bu gecede Eskişehir'de bulunan tüm Suvermezliye birer birer ulaştık ve kalabalık bir gece oluşturduk. Çok güzel bir gece oldu. Sık sık bir araya gelip ilerleyen zamanlarda bu gecelere katılarak kaynaşalım ve tanışalım.'

BELÇİKA HEYETİ TEMASLARINI TAMAMLADI

Emirdağlı Belçika Brüksel Bölge Hükümeti Devlet Bakanı Emir Kır, beraberinde Bakan Müsteşarı Marc Foccpoule ve Schaarbeek Belediye

Başkan Yardımcısı Hemşehrimiz Sait Köse ve iş adamlarından oluşan heyet Emirdağ'a geldi. İlçemize geliş sırasında ilçemiz Kaymakamı Zekeriya Güney, Belediye Başkanı Cengiz Pala, sivil toplum örgütü başkanları tarafından karşılanan heyete Afyonkarahisar basınıının da ilgisi büyüktü.

BELÇİKA TÜRK FEDERASYON KAMPI ÇOK BAŞARILI GEÇTİ...

Belçika Türk Federasyonu'nun düzenlediği çalışma kampı sona erdi. Belçika Türk Federasyonu'nun düzenlediği ve 29 Ekim 2010 tarihinde başlayıp 1 Kasım'da sona eren kamp Liege'e bağlı

Malmedy'de gerçekleşti. Cemal Çetin bir konferans verdi Malmedy'de düzen-

lenen eğitim ve istişare toplantılarının yapıldığı kamp çalışmalarına Belçika'nın çeşitli yerleşim birimlerinden gelen üyeler katılırken Avrupa Türk Konfederasyon genel başkanı Cemal Çetinde toplantılara katılarak bir de konferans verdi.

BELÇİKA HEYETİ TÜRKİYE'YE GELDİ...

Brüksel Hükümeti Devlet Bakanı Emir Kır'ın başkanlığında Ankara'ya bir çalışma ziyaretinde bulunan Belçika Heyeti, kültürel ve eğitim alanında işbirliği yapma kararı aldı. Türkiye adına Büyükelçi Adnan Basa ile Belçika adına Bakan Emir Kır'ın imzaladıkları protokole göre iki ülke arasındaki çalışmalar en kısa zamanda başlatılacak.

AFYON'DAKİ TEMASLAR

Ankara'dan Afyon'a geçen Belçika Heyeti ilk olarak Vali Haluk İmga'yı

makamında ziyaret etti. Valiliğe gelişte törenle karşılanan Bakan Emir Kır, polis mangasını selamladı ve Vali Haluk İmga ile birlikte basına açıklamalarda bulundu.

GENT'TE EMİRDAĞLILAR YARDIMLAŞMA BİRLİĞİ

Emirdağlıların yoğun olarak yaşadığı bölgelerden birisi de Belçika Gent (Flaman) bölgesidir. Başkan Yardımcısının da Emirdağlı olduğu

yörede yeni bir Birlik, faaliyetlerine başlıyor.

Kuruluş aşamasında olan bu Birlik, ilk olarak Ramazan ayında yardım paketi dağıtmak üzere faaliyetlerine başlayacaktır.

İlk olarak Emirdağ Kaymakamı Zekeriya Güney ile görüşerek, öncelikli olarak köylerimizdeki ihtiyaç sahiplerine Ramazan paketi dağıtacaktır.

Birlik yetkilileri, "Gent'te oturan bütün Emirdağ ve yöresindeki insanlarımızın bu yardım kampanyasına katılmalarını arzuluyoruz.

Bizlere ulaşmak isteyen vatandaşlarımız burda belirteceğimiz isim ve numaralardan bizlere ulaşabilirler.

Osman Mızrak 0032486972599 -

Aydın Dağ 0032473708835 - M. Ali

kaya 05318113021-Mustafa Özdemir

0032479271724

Basın ve Halk ilişkileri Danışmanımız

Güven Yüceer (05347967576)

Ramazan ayını takiben kuruluş sürecimiz başlamak üzeredir. İlgili duyan gönüllü çalışmak isteyen Emirdağlı vatandaşlarımız, yukarıdaki kişilerle görüşebilirler." dedi.

ESKİŞEHİRDEKİ EMİRDAĞLILAR YEMEKTE BULUŞTU

Eskişehirdeki Emirdağlılar, memurlar lokalinde gönülleriyle eğlendiler. Eskişehirdeki Emirdağlılar Vakfının

düzenlediği yemekli davette Emirdağlılar birbirleriyle kaynaştılar, sohbet ettiler. Vakıf başkanı Op. Dr. Orhan Özkır: "Amacımız,

Eskişehirdeki Emirdağlıların birbirleriyle kaynaştırmaktır. Bu tür kaynaştırma davetlerini her yıl düzenlemeyi düşünüyoruz." dedi.

Yemekli davete, Dr. Safa Halaç, Esnaf Kef. Koop. Başkanı Suat Er, Emekli Albay Halil Erenoğlu, Avukat Seydi Tiftik ve çok sayıda Eskişehirdeki Emirdağlılar katıldı. 18.05.2010

GELENEKSEL KARACALAR KÖYÜ ŞENLİKLERİ DÜZENLENDİ...

İlçemize bağlı Karacalar köyünde düzenlenen törene Karacalar köyü halkından Aşık Yoksul Derviş'in heykel açılışı ve kitap tanıtımı yapıldı. 26 Temmuz 2010 Pazartesi günü

Karacalar köyü Meydanında saat 18.00'de başlayan törene Afyonkarahisar Valisi Haluk İmga, TBMM Başkanlık Müsteşarı Cengiz Sağlam, Belçika Brüksel Devlet Bakanı Emir Kır, Belçika/Flaman Bölgesi Milletvekili Veli Yüksel, Belçika Brüksel Milletvekili Mahinur Özdemir, Belçika Brüksel Schaarberk Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse, Afyonkarahisar Belediye Başkanı Burhanettin Çoban, Emirdağ Kaymakam vekili Fatih Kaya ve protokol üyeleri ile binlerce vatandaş katıldı.

Program açılışı ve Yoksul Derviş'in Hoşgeldiniz deyişi ile başladı. Yoksul Derviş tarafından ayrıca Berat Kandili dolayısıyla dua da yapıldı. Yapılan duaya protokol ve törene katılan halk da eşlik etti.

Talihli Aracını teslim aldı.....

Emirdağspor yaranna gerçekleştirilen çekilişte 447 numaralı biletime Peguot 107 araç çıkan Talihli Tayyar Gargılı dün

aracını teslim aldı. İlçemiz belediyesinde gerçekleşen teslimle aracına kavuşan talihli Gargılı: 'Bileti aldığım günden itibaren araç çekilişinde talihli kişinin ben olacağımı hayal ediyordum. Emirdağspor'a katkım olsun diye bir bilet aldım ve şans bana

güldü. Belediyemizin düzenlediği etkinlikte çekiliş yapılırken heyecanım bir kat daha arttı.' dedi.

ŞEMSEDDİN KUBAT (YOKSUL DERVİŞ)'İN HEYKELİ DİKİLDİ

Haber : Özcan TÜRKMEN

Emirdağ'a bağlı Karacalar Köyü'nde ikamet eden (Şemseddin Kubat) Aşık Yoksul Derviş'in kitap tanıtımı ve heykel açılışı büyük bir coşkuyla yapıldı. Heykelin önündeki Aşık Yoksul Derviş'in

deyişi şöyle:

Göz göze gönül gönüle
Görüş ne güzel ne güzel
Birlik olunca el ele
Her iş ne güzel ne güzel

Afyon Kocatepe Üniversitesi Öğretim üyesi Doç. Mehmet SARI tarafından hazırlanan Hakk Aşığı ve Halk Ozanı Aşık Yoksul Derviş'in Hayatı, Eserleri, Edebi Kişiliği adlı iki ciltlik eser, T.C. Afyonkarahisar Valiliği Yayınları arasında yayımlandı. Kitap, programda tanıtıldı.

26 Temmuz 2010 Pazartesi günü Karacalar köyü meydanında yapılan törene Afyonkarahisar Valisi Haluk İmga, TBMM Başkanlık Müşaviri Cengiz Sağlam, Yargıtay üyesi hakim Hamza Eyidemi, Belçika Brüksel Devlet Bakanı Emir Kır, Belçika Brüksel Milletvekili Mahinur Özdemir, Belçika Brüksel Schaarberk Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse, Afyonkarahisar Belediye Başkanı Burhanettin Çoban, Emirdağ Kaymakam vekili Fatih Kaya, Emirdağ Belediye Başkanı Cengiz Pala, EYAD Başkanı Metin Edeer, AKÜ öğretim üyesi Doç. Mehmet SARI, protokol üyeleri ve binlerce vatandaş katıldı. Programa Karacalar köyü halkının Emirdağ yöresine ait sunduğu oyunlarla başladı. "Düz oyun" ve "dabandan" oyunlarının ardından Berat Gecesi münasebetiyle aynı zamanda hafız olan Aşık Yoksul Derviş tarafından vatandaşlara Kur'an ziyafeti sunuldu ve dualar edildi. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından Karacalar köyü muhtarı Nurettin Şahbaz misafirlere "Hoş geldiniz" dedi. Belçika Brüksel Schaarberk Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse bir

Karacalar köyü sakini olarak yaptığı konuşmada Karacalar köyünün değerlerini anlattı. Afyonkarahisar ve Emirdağ'da yapılan değişiklikleri beğendiğini söyledi ve Aşık Yoksul Derviş'in bu mutlu gününde gelenlerin onu yalnız bırakmadığı için misafirlere teşekkür etti. Ben de Aşık Yoksul Derviş'in edebi hayatından kısa kısa notlara yer verdim. Belçika Brüksel Devlet Bakanı Emir Kır, Yoksul Derviş'in Belçika'da çıkardıkları Flamanca, Fransızca kitabından bahsetti ve Emirdağ'ın geleceği için Tek Ses Tek Yürek Platformu'nu destekleyeceklerini dile getirdi. Bu desteklerin eskiden olduğu gibi değil, projeye bağlı olacağını söyledi.

Aşığın yakın akrabası hemşehrimiz şair Muharrem KUBAT, Şemseddin Kubat ile ilgili görüşlerini belirtti ve Prof. Dr. Hayrettin İVGİN aşığın edebi yönünü anlattı. Aşığın arkadaşı Ozan Ali Bilge, Ozan Eröksüz, Ozan Musa ile arkadaşları da AŞIKLIK GELENEĞİ ömeklerini sundular.

Aşık Yoksul Derviş ile ilgili akademik çalışmalarda bulunan öğretim üyelerinin de konuşmalarına yer verildi. Eğlence aşamasında hünerlerini sergileyen Karacalarlı sanatçılar birbirinden güzel eserler ve deyişlere yer verdi. Cumali Bulduk ve Saz Ground'un uluslararası ekibinde bulunan Dalya isimli Koreli Sanatçı "Emirdağ'ı Birbirine Ulalı" türküsünü söylemesi büyük alkış aldı. AKÜ Konservatuar Halk Müziği bölümü öğretim görevlisi Servet Yaşar da Aşık Yoksul Derviş'e ait bir deyiş söyledi. Aşık Yoksul Derviş'in çocukları ve arkadaşlarının hazırladığı dinletin ardından ünlü Türk Halk Müziği sanatçısı KUBAT sahne aldı. Kubat, Aşık Yoksul Derviş'e ait olan "Sen Gideli" parçasını da seslendirdi. Daha sonra bağlamasını eline alan Kubat, konuklara müzik ziyafeti sundu. Gece, protokol üyelerine Aşık Yoksul Derviş'e ait kitapların verilmesi ve plaket töreniyle sona erdi.

Gece, değişik basın ve yayın organlarında geniş yer buldu. Medyada konu ile ilgili değerlendirmeler yapıldı.

www.emirdag.gen.tr'deki, değerlendirmeler örneklerinden bir tanesi de şöyle:

Mesut ACET 27.07.2010 09:33

Gerçekten mükemmel bir organizasyon, olağanüstü bir misafirperverlik. Eskişehir'den ailemle birlikte geldim, her şeye değdi. Müzik ziyafeti ve ötesinde yaşarken değerlerimize sahip çıkma bilinci tek kelimeyle muhteşem. Başta Av. Ahmet Şahbaz olmak üzere emeği geçen herkesi kutluyorum...

Emirdağ Kültürevi

Eski Durumu

Eskişehir'de yaşayan 100.000, kimilerine göre 150.000 Emirdağlı'nın yıllardan beri hayallerini süsleyen Kültürevi'ne kavuşmasına sayılı günler kaldı. Emirdağlılar Vakfı'nın Odunpazarı

Yeni Durumu

Belediyesi ile imzaladığı kontratla 01.01.2010 tarihinden itibaren 10 yıllığına Kültürevi olarak kiralandı.

Eskişehir Emirdağlılar Vakfı Başkanı Op. Dr. Orhan Özkır Emirdağ Kültürevi ile ilgili şunları söyledi: "Yapılan kontrata göre Atatürk Lisesi'nin arkasında, Kurşunlu Külliyesi'nin doğusunda yer alan 170m² bahçeli binanın dış cephesini Odunpazarı Belediyesi, iç kısmını ise Emirdağlılar Vakfı yaptıracaktır. Yapımlar binanın ve çevrenin tarihi dokusuna uygun olarak yapılacaktır.

Ancak şu an ki şartlarda ayakta bile zor duran, düzenli bir geliri olmayan, aylık en az 1000 TL gideri olan Vakfımızın Kültürevi'ni yaptırması mümkün değildir. Vakfımızın her zaman olduğu gibi siz değerli Emirdağlı hemşehrilerimizin yardım severliğine ve cömertliğine güveniyoruz. Özel-

likle de Eskişehirde yaşayanlardan yardım ve destek bekliyoruz. Kültürevi'mizde Emirdağ kültürünü yansıtan Emirdağ motifleri kokan, kültür, okuma ve sohbet odası, kimsesizlerin, garibanların ve yoksul öğrencilerin kalabileceği misafirhane, vakıf bürosu, Emirdağ mutfağı ve diğer müstemilatlar bulunacaktır. Emirdağ mutfağında Emirdağ yemekleri (güveç, dolgulu köfte, Emirdağ pidesi, mantı, sarma, tarhana çorbası, tutmaç ve bunun gibi..)ni damak zevkine sizlere, sevdiklerinize ve genç nesillere sevdirek yaşatmayı düşünüyoruz.

Kültürevi ile ilgili olarak Vakfımızca 01 Mayıs'ta düzenlenen dostluk ve kaynaşma yemeğinde ilk kıvılcımı hemşehrilerimizden işadamı Mehmet Öztekin, Şöforler Odası ve Esnaf Kefaret Koop. Başkanı Suat Er, İl genel meclisi üyesi Adnan Karamanlı, İş adamı Ahmet Harmancı, İş adamı Musa Demirel, İş adamı Necmi Yıldırım yakmışlardır. Emirdağlılar Vakfı olarak kendilerine teşekkür ediyoruz. Diğer hemşehrilerimizin de bize yardımcı olacaklarına inanıyoruz.

Emirdağlılar Vakfı olarak siz hemşehrilerimizden ilgi, destek ve yardım bekliyoruz. Bu konuyu yakınlarınıza dostlarınıza ve tüm hemşehrilerinize iletmenizi bekliyoruz."

Kültürevi'ne nasıl gidilir?

Atatürk Lisesi'nin biti i indeki yoldan elale Park'a çıkarken yeni "per embe pazarı"nın yukarısına do ru yakla ık 500 metre ilerle. Malhatun İlkö retim Okulu biti i inde kar ınıza koca-man iki katlı pembe bir tarihi yapı çıkacak.

KONGRE İLANI

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı'nın yıllık mali olağan genel kurulu 04 Mart 2011 Pazar günü saat 14.00'te İsmet İnönü cad. Kazım Önal İş Merkezi 42/36 kat 6 daki Vakıf bürosunda yapılacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde kongre 13.03.2011 Pazar günü saat 14.00'te aynı adreste yapılacaktır. 2. toplantıda çoğunluk aranmayacaktır.

Emirdağlılar Vakfı
Yönetim Kurulu

G Ü N D E M :

- 1- Açılış, yoklama
- 2- Saygı duruşu, İstiklal Marşı
- 3- Divanın teşekkülü
- 4- Gündemin okunması
- 5- Faaliyet raporunun okunması
- 6- 2010 yılı kesin hesap bilançonun, gelir, giderin okunması
- 7- Faaliyet ve 2010 yılı bütçelerinin ibrazı
- 8- 2011 yılı tahmini bütçenin okunup oylanması
- 9- Dilek ve temenniler
- 10- Kapanış

Kaymakam Nuri Bey, Müftü Sabri Efendi ve Arif Bey Ağustos 1919'da Emirdağ'da Karakeçili Alayı'nı kurmuşlardır.

Atatürk, Emirdağ'ı 9 Aralık 1921 ve 25 Mart 1922 olmak üzere iki defa ziyaret etmiştir.

İlçemizde Yayla Turizmi Olur mu?

Yayla turizmi, doğayla iç içe yaşamayı sevenler veya macera tutkunlarının genellikle günübirlik kullanım veya kısa süreli konaklama amacıyla yüksek rakımlı yerlerde yaptıkları turizm faaliyetidir. Yayla turizminde amaç, ülkemizin kendine özgü doğal ve kültürel değerleri olan yaylaların ve yayla yaşamının, koruma ve kullanma dengesi dikkate alınarak turizm faaliyetleri içinde değerlendirilmesidir.

Ülkemiz, sahip olduğu uygun iklimsel özellikler, üstün peyzaj değerleri, kırsal öğelerin ağırlık kazandığı geleneksel yaşam biçimi ve dağcılık/tırmanışlar, atlı doğa gezisi, trekking, yamaç paraşütü, flora/fauna incelemesi, jeep safari vb. doğa sporlarına uygun alanlar ile yayla turizmine son derece elverişlidir.

Yapılan araştırmalar, önümüzdeki yıllarda değişen turizm anlayışına paralel olarak kitle turizmine yönelik motivasyonlarda azalma görülürken, doğa ile bütünleşen, çevreye duyarlı, farklı kültür ve yaşam biçimleriyle bütünleşmeye olanak sağlayan turizm ürünlerine yönelik motivasyonların artacağı

yönünde. Bozulmamış doğal yapısı, yaşayan yöre kültürü, huzuru, sessizliği ve daha sıralayabileceğimiz onlarca artılarıyla ülkemiz yayları da bu alternatif turizme aday turistik cazibelerimizden.

Birleşmiş Milletler Çevre Örgütü UNEP tarafından verilen bilgiye göre dağlar uluslararası turizm endüstrisinin yüzde 15-20'sine ev sahipliği yapıyor ve yılda 70-90 milyar dolar arası turizm girdisi sağlıyor.

Bu turizm bölgelerinde yaz turizmi ve kış turizmi odaklı kalkınma stratejisi iyi bir fırsat ve avantajın ekonomik ve sosyal gelişimine katkısı muhakkaktır.

İlçemiz yaylaları da bu bağlamda değerlendirilmeli. Önceki yazılarımızdan yayla evlerini konu eden bir yazımızda sadece ev projesinde kalmışız. Halbuki yaylalarda çok şey yapmak mümkün.

Türkiye'de yayla turizm alanı ilan edilmiş 26 adet yayla var.Emirdağ yaylalarının da turizm bölgesi ilan edilmesi gerekiyor. Bunun için Turizm Bakanlığı'na resmi başvuru ve ilgili komisyonun raporunun neticesinde Bakanlar

Kurulu kararı.. Resmi başvurudan evvel yaylalara düzgün bir ulaşım ve elektrik gibi imkanların sağlanması ilgili alanların tespitinin yapılması gereklidir.

Türkiye'de mevcut turizm bölgelerinde genellikle alt yapı, elektrik, PTT, seyyar sağlık ocağı, kır kahveleri, lokantalar, bakkal, manav, küçük motel tarzı işletmeler, bazılarında büyük oteller, pansiyonlar, kasap, kamp sahaları, kayak sahaları mevcut. Bunlar bir hedef olmalı, hiç olmazsa asfalt yol ve elektrik olmalı. Ordu ili Aybastı ilçesinde kaymakamlık öncülüğünde TOKİ işbirliği ile yayla evleri projesi dahi yapılıyor. İlçemizde neden olmasın ve bu saydıklarımızla bir düşünülüyor zaman Emirdağ'ın ekonomik ve sosyal gelişimine katkısı muhakkak olacaktır.

Yüksel PEKER
Mimar

SUÇLU BEN MİYİM ?

İçimde kanayan bin bir yaran var,
Adını andıysam suçlu ben miyim?
Efkârlı gönlümde kar var, boran var,
Sözüne kandıysam suçlu ben miyim?

Boyumu aşıyor derdim, kederim,
Bu günü yaşarken dünden beterim,
Tövbe ettim aşka, yemin ederim,
Gerçektir sandıysam suçlu ben miyim?

Çok bekledim hak yerini bulmuyor,
Bilemedim neden çilem dolmuyor,
Derler ki sevmenin yaşı olmuyor,
Birine yandıysam suçlu ben miyim?

Şükrü TÜRKMEN
Eğitimci

Ne yapsam ne etsem fayda etmiyor,
Zinciri kırmaya gücüm yetmiyor,
Yanan yüreğimde sızım bitmiyor,
Dalına konduysam suçlu ben miyim?

Daha tomurcukken yaktı gülümü,
Düğün merasimi saydı ölümü,
Bahtiyar sandığım deli gönlümü,
Tepside sunduysam suçlu ben miyim?

SUVERMEZ'İN GÜZELİ

Sadettin DEMİR

Çok eskidir Suvermez'in güzeli,
Güz gelince bağlar döker gazeli,
Yassıyurt'a gidiyoduk ezeli,
Çok güzeldir Suvermez'in güzeli.

Üç etekli köyümüzün kızları,
Yaylaya giderler bütün yazları,
Mühür gibi hepsinin gözleri,
Üç etekli Suvermez'in güzeli.

Yaylaya giderken elinde deynek,
Ne güzel oluyor orada kaymak,
Ayıp mı oluyo güzeli sevmek,
Çok güzeldir Suvermez'in güzeli.

Üç etek giymiş altı livalı,
Gadife golcaki basma sayalı,
Ak elleri boğum boğum kınalı,
Ne güzeldir Suvermez'in güzeli.

GÖÇÜN 50. YILI

Süre kısalıyor, vakit daralıyor, göçün 50. yılına hızla yaklaşıyoruz. Elbette sosyolojik bir olayın olumlu-olumsuz yüzlerce etkileri vardır. Bunlar toplumda, etki-leşim sonucunda köklü değişikliklere sebep olur. Kaldı ki, her toplum dinamik bir yapıya sahiptir, sürekli bir gelişime tabidir. Burada asıl önemli olan şey, kök değer dediğimiz kültürel kodların yıpratılmaması, zorlanmaya maruz kalmaması ve yaşatılmasıdır.

Avrupa'ya göç, bize maddi manevi anlamda çok şeyler kattı. Bunun yanında da pek çok olumsuzluğa da sebep oldu.

Avrupa'ya göç, gerçek anlamda bütün sosyolojik boyutları ile bugüne kadar tartışılmadı, araştırılmadı. Emirdağ'da yazar

arkadaşların gayretleriyle birkaç makale yazıldı, birkaç da sempozyum düzenlendi, bir tez hazırlandı. Şair arkadaşlar 3-5 şiir yazdılar. Ama okuyanı yazanı çok olan bir kentte, daha güzel işler yapılabilir.

"Bir gün geri dönmek" amacıyla yapılan göç, üçüncü nesle girerken artık, "geri dönmek" yerine "tatillerde geliriz" demeye bıraktı. Bir gün artık tatillere de gelinebilir. Bir şeyler yapmalı, yeni nesle "Emirdağlılık Ruhu" aşıl-narak, onların dede ve babalarının toprağı olan bu beldeler unutturulmamalıdır.

1961 yılında başlayan göç, bugün halen sürmekte olup pek çok insanımızın da hayalleri arasında bulunmak-tadır.

Bu arada gerek Avrupa'da yaşayan ve

gerekse yurttan bulunan şair ve

Ahmet URFALI
Tarih araştırmacısı,
şair, yazar

yazarlarımız göçün duygusal yönüne temas etmektedirler. Büyük bir sözlü edebiyat oluş-muş durumdadır.

Emirdağlılar Vakfı, "Emirdağ dergisi" bir sonraki sayısını "Göç" konulu özel sayı olarak çıkarmayı planla-maktadır.

Bu bakımdan eli kalem tutan bütün hemşehrileri "Avrupa'ya Göç" ile ilgili anı, yorum, görüş yazıp vakfımıza göndermeye çağırıyoruz.

Ayrıca fotoğraf gönder-meniz halinde fotoğraflarınız hazırlanacak albümde yayın-lanacaktır.

MUHAMMAREM KUBAT'IN 60. SANAT YILI

Ziypaşa Caddesinde bulunan "Kubat Kültürevi" ne hiç uğradınız mı?

Büyükçe bir büro, raflar dolusu kitaplar ve edebiyat, şiir üzerine geniş ufuklu sohbetler. Sizi orada güleç yüzü, müşvik ses tonu ile Muharrem Kubat karşılar. "İltifat marifete tabidir." düsturunca biraz mürekkep yalayıp şiir ve edebiyatın büyüğü ortamına dahil olanların yolu, mutlaka bir gün "Kubat Kültürevi"nden geçer.

Yapılan sohbetlerde dillendirilen düşünceler insanları kanatlandırıp yeni ufuklara doğru kanat çırpma başlatır.

Muharrem Kubat'ta hemen bir duygu zenginliğine, gönül adamlığı ağırbaşlılığına tanık olursunuz. O'nun sözündeki nezaket, inci taneleri gibi etrafına şuleler saçmaktadır.

Şahsen ağzından kızgınlık ifadesinin çıktığını, dedi kodu yaptığını hiç duymadım.

O; sevdalarını ifade ederken Karacaoğlu gibi duygulu, Köroğlu gibi yiğitçe, Dede Korkut gibi bilge-cidir.

Sohbet gelir, Yunus Emre derinliğinde şiire dayanır. Hocamızın şiirinde Yunus'un izlerini buluruz.

"İşte bugün inadım,
Dünyanın faniliğine,
Ne parada, ne servette,
Ne şöhrette gözüm,
Varsın,
Ayağım sıımlı çarıklı,
Sırtım yırtık abalı,
Pantolonum yamalı,
Olsun!

Değil mi?

Bir gün etim küle toprağa karışacak,
Kemiğim toprak altında bir yığın olacak,
O halde;

Neyleyim dünyayı."

77 bahar geçirmiş, koca bir ömür... 9 Ocak 1933 yılında Karacalar köyünden başlayan hayat yolculuğu, 1949'da Güveççi köyü, 1955'te Çifteler İlk Öğretmen Okulu, 1961 Gazi Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümü ve 1970 Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümünde sürdürülen eğitim süreci ile devam etmiştir.

Ardından ülkenin değişik yerlerinde yapılan öğretmenlik ve yöneticilik görevi sonunda 33 yıla dayanan hizmet kıdemi ile emekli olan Hocamız, kültürel etkinliklerini sürdürmektedir. O'nun şiirlerinde çocukluğunun geçtiği Emir Dağları'ndan esintiler, ilhamlar bulmak mümkündür.

Özellikle "Emirdağ" şiirinde bu durumu şöyle belirtir:

"Kubat'ım gezmişim her koyağında,
Çocukluğum geçmiş karlı dağında,

Ne yazsam az gelir yazma çağında,
Yavşanı gül olur Emirdağ'ının."

Bu şiir, her Emirdağlı'nın hafızasında yer etmiştir.

1986'da *İz Bırakanlar*,

1988'de *Umut Dolu*,

2006'da *Yaşamın İçinden Şiirler* adlı şiir kitapları yayımlandı. Bazı şiirleri Azeri Türkçesi'ne çevrildi.

Pek çok dergi, gazete ve antolojilerde şiir ve yazıları yer aldı.

Muharrem Kubat, yazdıkları ve yaptıkları ile yerel ve milli kültüre büyük katkılar sağlamıştır. Yetiştirdiği binlerce öğrencisi bugün iş hayatında ülkeye hizmet vermektedir. Şair ve yazar dostlarına kılavuzluk yaparak onların daha yetkin hale gelmeleri için gayret göstermektedir.

Bu güzel insanın 60. Sanat Yılı'nı kutlamak, elbette Emirdağlılar Vakfı'nın değerbilir yönetici ve üyelerine düşerdi.

İçimizden yetişen ve rüştünü ispatlayan, girdiği her yerde saygı gören Hocamızın "60. Sanat Yılı"nı kutlamak her Emirdağlı için bir vefa borcudur.

İşte bu düşünceden hareketle önümüzdeki günlerde "Kubat'ın 60. Sanat Yılı" adı altında Vakfımız tarafından bir dizi program ve etkinlik düzenlenecektir.

Bütün hemşehrilerimizi, şair ve yazar dostlarımızı, Hocamızın öğrencilerini katkı sağlamaya ve göreve çağırıyoruz.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Hacı Abdullah GAYRETLİOĞLU'na, Ahmet DİVRİKLİ'ye, Ayşe GÜLER'e, Hüsniye KİREÇ'e, Şükran UYAR'a, Hurşit TÜRKMEN'e, Etem ÇIRAKLI'ya, Mevlüt DENİZLİ'ye, Şükriye AKIN'a, Fahrettin UÇAN'a, Mesut ÖZKARA'ya, Ömür KESKİN'e (Almanya), Yasemin KESKİN'e (Almanya), Ayla (KARACA) KESKİN'e, Zübeyde ERENOĞLU'na, Prof. Dr. Esat ERENOĞLU'na, Ziya EMEKSİZ'e, Orhan YENTÜR'e, Elife KARATAŞ'a, Zakire ATMAÇ'a, Behzat ERYILDIRIM'a, Şükriye ALTINEL'e, Osman YILMAZER'e ve Üstün ÖZGÜR'e

Cenab-ı Allah'tan rahmet diler, kederli ailelerine başsağlığı dileriz.

Emirdağ Dergisi

EMİRDAĞLARI

**"Dağlara sevdamız belki bundandır,
Taze kekik kokar gelince yazı.
Biz de dağlıyız, hem de Emirdağlı,
Çoban türküleri büyüttü bizi...."**

"Emirdağ'ı aşamadım başından, yatamadım hayalinden düşünden..." diye başlayan halk türküsü Emirdağlılar için hiç bitmeyen bir hayal, her an gerçekleşmesini istediğimiz tatlı bir düştür... Adaçalı nasıl hasretlerde yer etmişse, onun karşısında gönül ufkumuzca uzanan Emirdağlılar da buram buram sıla kokan hasretlerimizin bir başka kaynağıdır.

Şadıman'dan, Bazar Gediği'nden, Mezar Gediği'nden yollar ayrılır... Çatallı'dan, Tez'den, Dereköy'den, Balcam'dan çıkılır yaylalara ve yaylaların zirvelerine... Çatallı'dan her çıkışımızda eşek sırtında bir heybenin gözlerinde kardeşim Metin'le gelincik tarlaları arasından süzülüşümüz gözlerimin önüne gelir. İlk mola Ağpınar, sonra Çatallı, sonra Domuzalanı, Oluklar, Keklik Galesi derken Büyük Gölcük... Dedemin Topakevi... Burcu burcu kekik, yavşan, calba, yarpız ve birbirine karışan bin bir türlü çiçeklerin kokusu doldurur ciğerlerimizi... Sarp kayalara yuva yapmış kartallar bizi selamlar; çan ve kaval sesleri birbirine karışır... Çobanların hay verdiği karabaşlar akşamdan başlayarak türkü

**Ufka bakıp düşler kursam,
Gözümde Emirdağlılar.
Düşlerimi hayra yorsam,
Özümde Emirdağlılar.**

**Sırlarıma ermese de,
Düşlerime girmese de,
Kışın geçit vermese de,
Yazımda Emirdağlılar.**

**Adaçal'dan bakmasam da,
Yaylalarda yatmasam da,
Yücesine çıkmasam da,
Dizimde Emirdağlılar.**

EMİRDAĞLARI

**Emirbaba özü boyun,
Çocukları oynar oyun,
Meledi mi dağlıç koyun,
Kuzumda Emirdağlılar.**

Fikret AKIN
Folklor Araştırmacısı
Şair ve Yazar

söylerler gece boyunca... Sabahları koyun kuzu seçilir, sütler sağılır, kaynatılır yoğurt ve peynir yapılır; tenekelere dökülüp kaymakları alınır Dona'da Gedikyayla, Sekiyayla, Tekneçukuru, Göğüs, Büyük ve Küçük Gölcük, Karaçamur, Isıtma, Ağıllıkaya, Yağlıpınar, Kızdoğdu, Kütüklü, Alıçlı, Zibetli, Göğguyu vs adındaki Türkmen obalarında... Bozulmuş Koca Türkmenler yayla günlerinde bir başka mutludur... Buz gibi suları ile yürekleri serinleten Çeğelli, Poyraz, Isıtma ve Yağlıpınar gelir sırayla... Yılkı atları geçer gözlerimizin önünden. İlk ekmek oynayan, goşu yapan, güleş tutan gençlerin uğultusu duyulur... Sonra saz sesleri... Havas olduklarına yakılmış türküler yankılanır kayalarda... Bir kuğu gibi yürüyen alsayalı, alyanaklı, eli helkeli genç kızların pınar başlarına süzülüşü... Bütün heybetiyle Emirbaba kucaklar duacıları... Yellibel, Yorgundede'nin elini öper... Çıgıçılar toplanıp selam ateşleri yakılır akşamları... Emirdağ'daki ovadaki sevdiklerimize... Guytuluklardaki ocak başlarında calba, kekik gaynar; gatmerler yapılır... Sevgiler büyür doğan gün gibi... Hey gidi günler hey; daha dün gibi...

**Düşmüşüm gurbet eline,
Selamlar Yellibel'ine,
Ne zaman değsem teline,
Sazımda Emirdağlılar**

**Pınarlarda elim donar,
Arkaçlara kuşlar konar,
Guytulukta tezek yanar,
Közümde Emirdağlılar.**

**Topakev'e bayrak diksem,
Yavukluma ayna tutsam,
Sıla diye bir laf etsem,
Sözümde Emirdağlılar...**

ESKİŞEHİR ŞOFÖRLER ODASI DÜĞÜN SALONLARI

**900 kişilik
Kırmızı Salon**

Salonlarımızı

360°

www.essofoda.org.tr
adresinden görebilirsiniz

Toplantı, Düğün ve Merasimlerin
internette canlı yayınlanır

**650 kişilik
Mavi Salon**

Rezervasyon:

İrt.Tel: 0 222 335 96 96

Ertuğrulgazi Mah. Damar Sok.

No:35 Eskişehir

Tel: 222 335 51 51 Fax: 0 222 335 11 33

Gsm: 0 530 519 00 77

www.essofoda.org.tr

GÜN OLA

ilçemize büyük kentlerden gelenler hemen bezginlik gösteriyorlar. Vaktin geçmediğinden, tek düzelikten dem vuruyorlar. Sıkıcılık onları sıkıyor. Hoş, emekli öğretmenlerin de yaptıkları fazlaca bir şey yok. Ev- çarşı- öğretmenevi üçgeninde fırdolayı dönüp duruyorlar. Ufak tefek işler yapan emekliler dışında monotonluk ağır basıyor. O güzelim yıllar öylece de geçeceğe benziyor. Sanki şöyle bir kanı yerleşmiş gibi. Emekliler iş göremez, çürüğe ayrılmış, unu elemiş eleği asmış. Oysa insanın her dönemi üretken olmalı, umutla dolu olmalıdır.

En çok yokluğu çekilen elbette sanatsal yaklaşım. Sizin hiç şiiri tartışacak insan sıkıntısı çektiğiniz oldu mu? Birilerine şiir okuma hasretiyle yandığınız. liseyi bitirdikten sonra pansiyonda çalışırken resim öğretmenimiz Cemalettin Pektaş orada kalıyordu. Onunla sabahlara kadar bıkmadan usanmadan şiir okurduk. Hey gidi şiirli günler!...

İlçemiz son yıllarda ekonomik alabora yaşadı. Büyük denecek fırsatlar kaçınıldı. Bunun yanında sayısal azalmalar yaşandı. Bunların dışında ilçemiz; şiirin, türkülerin, kültürün harman olduğu bir yerdi. Türkülerimiz yedi düvelde dinlenir oldu. Bu kültür harmanını işlemek, hasadını kaldırmak aklımıza sonraları geldi.

Üzülünce türküler söylemişiz dertlisinden. Ağıtlar yakmışız arkalarından. Ne zaman sevdalansak dizeler dökülmüş yarin güzelliğine. Hele hele gözlerine.

Avrupa'da işçi olmayı biz istememiştik. Dilini, dişini, işini, kültürünü bilmediğimiz ülkelerde ölesiye çalışmayı biz istememiştik. Gelmiş geçmiş iktidarlar, işsizliğe çözüm bulsalar, kim bırakır giderdi kekik kokulu dağlarımızı, analarımızı, sevdiklerimizi. Kim kültür çatışmasının orta yerinde bırakırdı kendini. Kim hasretle yedinci ayı beklerdi.

Şiir tadında olmasa da duygularımın bir kısmını aktarmaya çalıştım. Ama korkarım şu iki dörtlük kadar anlatamadım.

*Ermedi mi bağlarının üzümü,
Çırpar giyer mor çuhanın tozunu,
Avrupa'yı icat eden sürünsün,
Kime küstün ne eğersin yüzünü.*

*Yan yana durmuş da resim çektirmiş,
Oğlan sanki Avrupa'da doktormuş,
Ben ne deyim kaderime küserim,
Şimdi sevdiğine istek yaptırmış.*

BAYRAM GÜNLERİ

Şemsettin KUBAT (YOKSUL DERVİŞ)

*Mevlam yeter desin gözyaşlarına,
Felaket vermesin kullar başlarına,
Anne yavrusuna, asker eşine,
Kavuştursun Mevlam bayram gününde.*

*Cennet vatanıma güzel yurduma,
Milletime, devletime, orduma,
Birlik beraberlik çare derdime,
Barış huzur olsun bayram gününde.*

*Niyazımız budur ulu Allah'a,
Sevgililer ayrılmasın bir daha,
Kimseler düşmesin feryada aha,
Hep yüzleri gülsün bayram gününde.*

*Bitsin nefret, bitsin kavga dövüşler,
Dinsin gayrı gözden dökülen yaşlar,
Hakk'ın izni ile dursun savaşlar,
Herkes kardeş olsun bayram gününde.*

*Yoksul Derviş içindeki sancılar,
Masumlar yavrular anne bacılar,
Bitsin ıstıraplar bitsin acılar,
Derde derman olsun bayram gününde.*

Kazım OKUTAN
Emekli Öğrt. - Şair

MAZİYE SEYAHAT

Gelişen teknolojiyle birlikte birer birer yok olan el zanaatlarıyla da ünlüydü Emirdağ'ımız, saraççılık (koşumculuk), nalbantlık, kalaycılık gibi. Hele bir de at arabacılığı vardı ki ilçemiz ürettiği at arabalarıyla Türkiye pazarında dillere destandı. İlçemizde üretilen bu arabalar kalitesiyle, albenisiyle her zaman aranır olmuştur. Adlarını rahmetle, saygıyla andığım Numan YENİLMEZ, Hüsnü ARAS, Davut YAVUZ, İbrahim ÜNVER, Fakı ÇİVRİLLİ, daha isimlerini hatırlayamadığım niceleri bu zanaatın ustalarıydı...

Koca bir caddeye de adı verilmişti bu zanaatın. 'ARABACILAR CADDESİ'. Cadde boydan boya at arabası imalatçılarıyla donanmıştı. Örslerinden gelen çekiç seslerinin ritmik ahengiyle bu upuzun cadde şenlenirdi adeta. Bu şenlik özellikle bizim okul dönüşlerimizde bir başka yoğunluk kazanırdı. İnkılap ilkokulunun benim gibi minik öğrencileri için bu caddedeki araba imalathaneleri eşi bulunmaz birer gösteri merkeziydi. Körüklerinden çıkan kuvvetli havanın havalandırdığı ateşte kızaran çeşitli boyutlardaki kızgın demirler örsün üzerinde ritmik bir şekilde inip kalkan çekiç darbeleriyle istenilen şekilleri alır. nihayet kısaçla o şekillenmiş demir parçaları orada bulunan soğuk su havuzunda soğutulurken çıkardıkları 'cass...' sesleriyle ve yaydıkları kendine has kızgın, sönmüş demir kokularıyla doğal, görsel ve işitsel efektlerini tamamlamış bir tiyatro sahnesine benzerdi. Benim gibi çocuk seyircilerin seyir keyfini bir kat daha artırırdı. Bundan başka dükkan önünde yuvarlak büyük hazır beton kalıp üzerine geçirilen tekerin ahşap kasnağına yassı demir halkasının binbir meşakkatle geçirilmesi olayı vardı ki görülmeye değerdi. Bu işleme ustalar; 'şına germe' derdi.

Aynı caddede yer alan nalbantların atları nallaması da bizler için değişik bir eğlenceydi. Dükkanların önlerinde bağlanıp sıra bekletilen at, katır gibi gücünden yararlanılan hayvanlar nallanma sırası geldiğinde nallanmadan önce tırnaklarının keskin bıçaklarla kesilmesi, daha sonra nalların aynı tımaklar üzerinde çivilenmesi bile çocuklar için ilginç bir seyirlikti. Nallama işleminden önce hele koca ö-

küzlerin güçlü kuvvetli birkaç insan tarafından dirençli ağaç kirislerle bin bir güçlkle yere devrilip nallanmaya hazır hale getirilmesi ayrı bir meziyetti. Bu seyirler esnasında vaktin nasıl geçtiğini anlamaz, havanın kararmasıyla kendimize geldik...

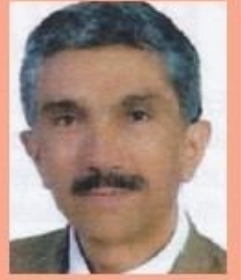
Araba ustalarının ellerinden çıkan at arabaları boş bulunan alanlarda sergilenir, sıra onların boyanmasına gelirdi. Bu konuda Emirdağ'da Kemal ÇUNA ile Kemal KARGIN oldukça usta boyacılar. Kemal Kargin İnkılap İlkokulu yakınındaki köprüünün başında dereye bakan dükkanının önünde imalattan çıkan, kendisine teslim edilen arabaları ustaca boyardı ve dere kenarında evler, ağaçlar, güller, renk renk çiçekler, sazlık, tepeler ardında batan güneş, gökyüzünde uçuşan kuşlar gibi şekiller onun güçlü, usta fırçasından olduğu gibi çıkan en güzel objelerdi.

Gelişen teknoloji birer birer bitirdi bu mesleklerimizi. Bizlere de o günlerin yadigarı o zanaatlarla ilgili bir parça gördüğümüzde hem bir nostalji oluyor hem de o günleri hatırlamak düşüyor.

Henüz motorlu arabalar yaygınlaşmadan Emirdağ esnafının ürettiği bu at arabaları köylümüzün vazgeçilmez vasıta kaynaklarıydı. Emirdağ'ın Salı Pazarı'nda ihtiyaçlarını görmek için çoluğunu çocuğunu arabasına yükleyip Emirdağ yolunu tutan köylümüz Emirdağ hanlarının geniş avlularında atını arabasını park edip "pazar" ihtiyaçlarını görür, aynı günün ikindi üzeri tekrar köyüne gülüş çığırsı dönerdi.

O dönemlerde özellikle köylülerimiz için hayatın vazgeçilmez parçalarıydı bu at arabaları. Yine çoluk çocuk doldurulup komşu köylere, Emirdağ'a akraba ziyaretlerine gidilirdi. Hatta hastasını bile arabasına hazırladığı yorgan dōşekle Emirdağ'a doktora yetiştirmeye çalışırdı. Motorlu vasıtaların tek tük bulunduğu o ortamda bu at arabaları çok önemli bir ulaşım aracıydı o günün insanları için.

Bir o günleri hatırlayıp bir de günümüze baktığımızda ne kadar yol aldığımız ortada, ancak teknolojinin getirdiği huzurun, rahatın yanı sıra bizden götürdüklerini de göz ardı etmemek gerek!..

Bekir Sıtkı SAYIN
Emirdağ Lisesi
Türk Dili ve Edeb. Öğret.

Aziziye, 1866'da Muslucah Mahiyesi'nin kaza yapılması ile kurulmuştur. Aziziye adı 1932'de Emirdağ olarak değiştirilmiştir.

YAYLANIN GÜZEL GELİNİ

Burhanettin ÇİL
Kuyumcu / Şair

Çakır eladır gözlerin,
Top-top olmuş zülûflerin,
Korkma benden, açmam gizlerin

Sen ne güzelsin, ne güzel,
Ağzı burnu hokka güzel.
Yaylanın güzel gelini,
Saçların döver belini,
Bergüzar versen telini
Sen ne güzelsin ne güzel,
Ağzı burnu hokka güzel.
Dilinde dudağında bal,
Okşamasın tenini yel,
Değmesin sana başka el,
Sen ne güzelsin ne güzel,
Ağzı burnu hokka güzel.
Yanakların bağda hevenk,
Yıldızlar gökte sarı renk,
Kaşın gözün eder cenk,
Sen ne güzelsin ne güzel,
Ağzı burnu hokka güzel.
Yüzün gördüm oldum deli,
Gezerim şaşkın sel gibi,
Hilal göğsüne al beni,
Sen ne güzelsin ne güzel,
Ağzı burnu hokka güzel.

15.06.1971
Emirdağ

ÖZLEDİM

Ben köyümü özledim.

Tozlu çamurlu yolunu,
Düdük yaptığım söğüt
dalını,
Toprak kokan evlerini
Özledim.

Karakuyu'nun soğuk soğuk suyunu,
İnsanlarının güzel tatlı huyunu,
Çaydere'nin çağıl çağıl akan suyunu
Özledim.

Bağlarında üzümleri bal idi,
Her sokağında canlılık var idi,
Cıvıl cıvıl Elhan'ımı,
Özledim.

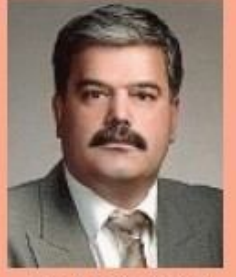
Nadas kokan kara tarlasını,
Koyun kuzu meleyen yaylasını,
Kavun, kabak, karpuz bostanını,
Özledim.

Bağlarında yeşil yeşil ıskını,
Karşılıksız platonik aşkını,
Baharını, yazını, karakışını,
Özledim.

Katmer kokan ocaktaki sacını,
Tereyağlı mis kokulu aşını,
Selvi boylu karagözlü bacımı,
Özledim.

Sokusunda bulgur döğen kızını,
Buğday başağı kokan yazını,
Çaydere'de kaydığımız buzunu,
Özledim.

Erol der ki bütün köyüm var olsun,
Sokakları bahçeleri gül dolsun,
Köyümün insanının kokusunu,
Özledim.

Erol OKUTAN
Eğitimci / Şair

KÜÇÜK DERE İLE YAĞMURUN AŞKI

Sona BİLGİN
Anneler
halk oyunu yazarı

Rüzgar, ikinci vakti
Rkapisına gelen yağmurun hatırını kıramadı. Kuzeydeki bulutlara bir ısıklık çaldı. Gecenin karanlığına büründüler küme küme bulutlar. Yolculuğun doğudan başlayıp batıda bitiren güneş karışmadı bu işe. Ay asil krallığını korudu, yağmura destek oldu.

Yıldızlar sonsuzluğun ülkesinde göz kırptılar, sordular yağmur damlalarına, ne-reye böyle?

Şimşek kükredi derinlerden, benden izin almadan gidemezsin hiçbir yere.

Boyun büktü yağmur "kıyma aşkıma", küçük dere bekliyor gitmesem ağlar, dedi.

Dayanamadı şimşek, aniden gök gürledi, savaş açtı gökyüzü yeryüzüne. Beklenmedik bir anda denize yağdı yağmur! Küçük dere rüzgardan haber bekledi. Nerede kaldı? Çok özledim, dedi.

Rüzgar kısık bir ısıklık çaldı, üzülme şimdi gelir. Küçük dere şüphelendi, çakıl taşlarını birbirine vurdu. O zaten hep böyledir. Aylarca yolunu beklerim, hasret kalırım bir damla suyuna! Bir de bakarım ki sağanaklarını denizin dev dalgalarıyla buluşturmuş... O anda bütün çakıl taşlarını yutmak isterim.

Sonra, beklenmedik bir anda gelir, doluları yağdırır üzerime. Dayanamaz, sorarım gönül mü eğlendiriyorsun benimle?

Rüzgar uğuldayarak şöyle dedi küçük dereye, boş ver takma kafana, bazen acı çekmek de güzeldir, acı çektiren değerse buna...

EY ANADOLUM!!!

ç'ağ değil ç'ağ'lar yangını
kavruğu kar'an'lıkların
umudumun gülü açamayan
yüreğimin onmaz sancısı
büyü'meyen filizi düşlerimin
...

Ayşe ÇEKİÇYAMAÇ
Öykü yazarı

Ey Anadolum; ey bin yılların direği! Uğruna nice acılar çektiğim, nice candan geçtiğim, sevdaları esen yele verdiğim, yangınları küle çevirdiğim güzel yurdum!

Kaldır da o dumanlı başını, bir bak o ovalarındaki yeşilin acı kirine; bağrını döven yellerin kara külüne... Yalan ile riya ile güneşini bölene... Türkülerce ezgilenen yiğitlerin, hüzünlerce ağıtlanan anaların şimdi suskun diline...

Ağıtlarından hüzün, türkülerinden seveda süzüp nakış nakış kilimlere dokuduğum... Yazında har, kışında kar, tipisinde boran olduğum... Dağlarına duman, ovalarına çoban durduğum... Bozkırlarından umut derleyip mavi-liklerinde düşler kurduğum... Umudum, düşüm, onurum...

Kaç kuşağın izini sürdüğüm; dedem, anam, oğlum... Ninni diye ağladığım, oğul oğul çağladığım; sözcük sözcük çoğalttığım umudum... Suskun dile alfabe, yoksun ele kalem olduğum; dağdan dağa yorulduğum... Yaprığında dökülüp hazanında solduğum... Mor dağlarından bir bak, başını kaldır da; kuru ekmeğime katık ettiğim umudun soluşuna... Karanlığın koşar adımlarla aydınlığı boğuşuna... Taşların bağlanıp köpeklerin salınışına... Ak kar'ına damlayan zifiri salyalara...

Ey Anadolum! Ey sahipsiz güzel yurdum!
Bu bin yıllık uyku niye? Uyanış ne zamana?

*Emirda Yöresi İ. Murat (1326-1389) Döneminde Osmanlı topraklarına katılmıştır.
1691'de Suriye'deki Türkmen Oymakları Emirda'a yerletirilmiştir.*

FATİH GİYİM

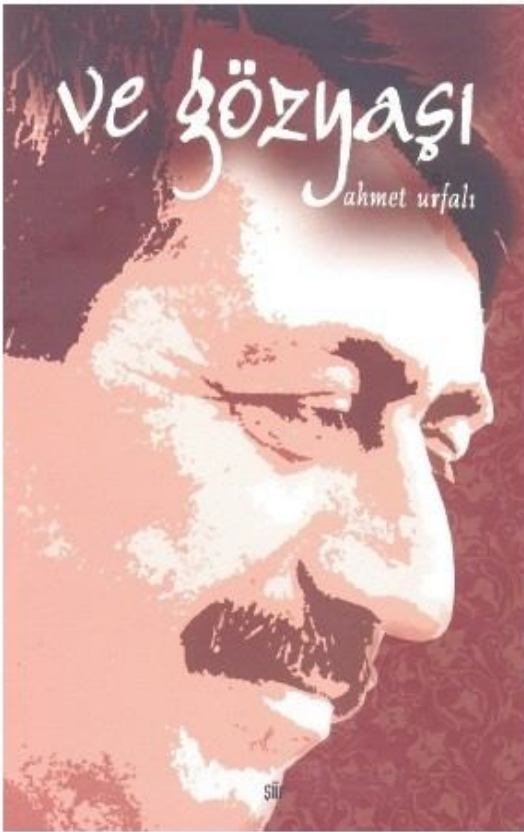
Mustafa Koca - Hasan Koca

Uzun Çarşı No: 74 Emirdağ /
AFYONKARAHİSAR
Tel : 442 53 83 - 442 74 84
Fax : 442 51 62 -
Cep : 0 542 471 26 57

Emirdağ'ımızın Gururu, Tarih Araştırmacısı, Şair, Yazar AHMET URFALI ve ADI YEMEN'DİR DESTANI

Ahmet URFALI Kimdir? Araştırmacı yazar, şair Urfalı 1955 Emirdağ doğumlu. İlk, orta ve liseyi Emirdağ'da, yüksek öğrenimini de Balıkesir Necati Bey Eğitim Entitüsü'de tamamlayarak Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Aynı yıl Tavşanlı Ticaret Meslek Lisesi'nde öğretmenlik mesleğine başladı. Ardından yöneticilik görevlerini üstlendi.

Tavşanlı Öğretmenevi, Moymul Ortaokulu, Mehmet Tarhan İlköğretim Okulu ve Tavşanlı Anadolu Öğretmen Lisesi kurucu müdürü olarak görev yaptı. Bir süre de Mahmutiye İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nde Şube Müdürlüğü görevini üstlendi. Halen Tavşanlı Anadolu Lisesi'nde müdür olarak görev yapmaktadır.

Yöneticilik görevlerini yaparken şiir yazma ve tarih araştırması çalışmalarını hiçbir zaman bırakmadı. Hem öğrencilerinin müdür babası, hem de okulunda bütün çalışanlarının en sevilen, sayılan yöneticisi oldu.

2006 yılında Emirdağ internet portalının

Emirdağlı hemşehrilerimizin oylarıyla yılın kültür adamı seçilen araştırmacı yazar-şair Urfalı, büyük bir memur sendikasının da 12 yıl başkanlığını yaptı.

Bir grup tarihçi-araştırmacı arkadaşıyla "Domaniç ve Çevresi Tarihi Araştırmalar Grubu"nu kurarak tarih araştırmacılığı yaptı, kitaplar yayımladı.

Tavşanlı Araştırmaları Sempozyumu, Yörük Sempozyumu ve Osmanlı Sempozyumu'nun gerçekleştirilmesinde öncü oldu. Emirdağ ve Mevlana Sempozyumu'nda tebliğler sundu.

İlesam ve Türkiye Yazarlar Birliği üyesi olan sanatçının hiç boş zamanı olmadı. Hemen her konuda ölçülü ve serbest şiirler yazdı. Şair kimliğiyle; aşkın, umudun, yaşanan günlerin tanığı oldu. Hayalden hiç kopmayan, yalın, anlatımı güçlü, duygusal yoğunluğu olan mısralara imzasını attı. Şiirlerinde özgün buluşuyla, musiki ahengiyle, kafiyeleleri sağlam bir güzellikte dizelerine oturttu. Üç de destan yazdı. Dergimizin 15. sayısında sizlere tanıttığım "Türkmen Destanı Emirdağ" adlı eserinde Emirdağ'ımızın tarihini, kültürünü belgeleriyle destanlaştırdı.

Üretken ve yaratıcı, edebiyatçı ve gönül insanı Urfalı, gazetelere sayısız köşe yazıları, dergilere de makaleler, araştırmalar ve şiirler yazdı. Vakfımızın aktif üyelerinden birisi olan Ahmet Urfalı, "Emirdağ" dergimizin de şairi, yazarı ve gönüllü çalışanı oldu.

Değerli okurlar; sizlere bir de eserlerinin sıralamasını yapmak, bir eserini de tanıtmak istiyorum.

Şiir Kitapları.

1. Sevdalar Sevdalar 1,	5. Ve Gözyaşı,
2. Sevdalar Sevdalar 2,	6. Kayı Destanı,
3. Al Şafakların Müjdesi,	7. Işrak Duyguları
4. Gül ve Taş,	8. Adı Yemen'dir (destan)

Araştırmaları ve Tarihi Eserleri.

- Hayme Ana ve Karakeçili Aşireti,
1. Tavşanlı Mevlevihanesi,
2. Efsane Kent Tavşanlı,

3. *Bir Zamanlar Tavşanlı,*
4. *Türkmen Destanı Emirdağ,*
5. *Kuruluşun Toprağı Domaniç (ortak yayın),*
6. *Vilayetlerin Sultanlığından Faziletlerin Sultanlığına Osmanlı Devleti(ortak yayın)*

Dost ve kamil insan Ahmet Urfalı'nın eserlerinin tamamını beğenerek ve ilgiyle okudum. Eserlerinin hepsinde büyük bir emeği var. Düz yazıları alışılmadık bir dille yazılmış ve okuyucunun döne döne yeniden okumak isteyeceği anlatımlarla kurulmuş. Hatta Türk edebiyatında benzeri bulunmayan, yeni, modern, sürükleyici eserler dizini meydana getirmiş.

ADI YEMEN'DİR AHMET URFALI

Destan

Bu büyük ve tarihi eseri Kardelen Yayınevi Konya'da Ağustos 2010 tarihinde basmış. Kapak, grafik tasarımını Fetullah Mercan yapmış. Eserin Kültür ve Turizm Bakanlığı yayıncı sertifika numarası 16628. Eser, 978-605-5959-62-3 ISBN numarasıyla pırıl pırıl birinci hamur kağıda 22X12 boyutunda ve 174 sayfa olarak okurlarının beğenisine sunuluyor. Yazarın bütün eserlerinin kütüphanenizde olmasını isterseniz vakfımızı telefonla aramanız yeterli olabilir.

Yazar, eserini 14 sayfalık giriş bölümü, Yemen'e Gidenler, Yemen'de, Esaret ve Dönüş ana başlıklarıyla tamamlamış. Kaynakça bölümünde 73 Osmanlı-Cumhuriyet tarihi araştırmacısının adı var. Bu araştırmacıların tarihi eserleri tek tek sayfa sayfa incelenmiş. Eserde Yemen destanı 86 fotoğraf, 3 de harita var. Düz anlatımlar yine açık, akıcı ve samimi olmuş. Resmi belgelerin yanı sıra hatıralar ve notlar da var. Yazar, kitabının başından sonuna kadar hem nesnel hem de duygusal anlatıma yer vermiş.

GİRİŞ

Yazar, eserin 14 sayfalık " Giriş" bölümünde; " 400 yıl önce başlayan Yemen macerası esaretle sona ermişti" diyor. Ahmet Urfalı: " Yemen'e gidip de dönebilen dedem Gazi Ahmet ÇAVUŞ'un aziz hatırasına..." diyerek eserini Yemen gazisi dedesinin

hatırasına yazdığını belirtiyor. Gazi dedemizin daha nice Yemen, Çanakkale, Dumlupınar, Sakarya... şehitlerimizin ruhu şad, mekanı cennet olsun. 8, 9 ve 10. sayfalarda Yemen haritalarını inceleyebilirsiniz. 11. sayfada önemli bir "tarihçe" var. Yazar: " 1518'de Memluklara bağlı olan Yemen'i Osmanlı, topraklarına katıyor. 30 Ekim 1918'de Mondros Ateşkesi gereğince Yemendeki Türk askerleri İngilizlere teslim oluyor." diyor. Çift sayfalarda Yemen, asker, savaş fotoğrafları var. Tek sayfalarda Yemen üzerine epik şiirler, ağıtlar var.

Şairin kaleme aldığı birbirinden güzel, okuyanı etkileyen, büyüleyen şiirinden ve yazısından bir örnek verelim:

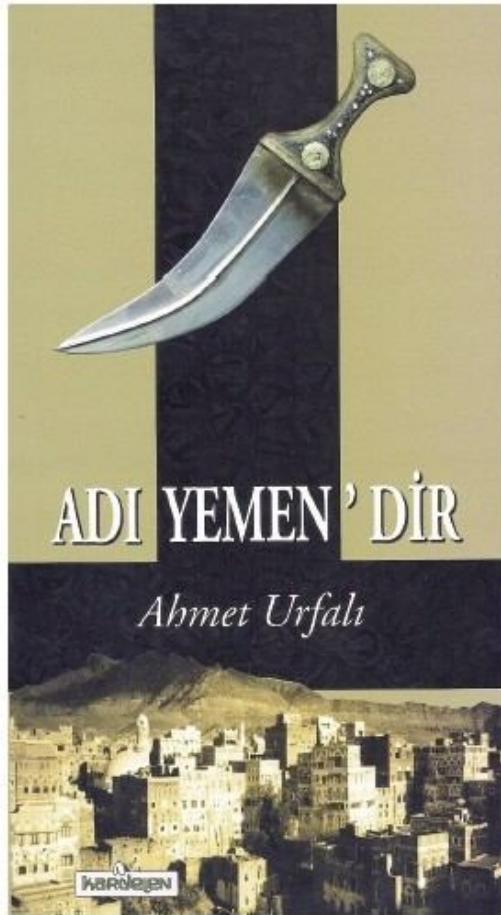
**" Yemen, kaybedilmiş vatansın,
Adın her anıшта düğünlenir boğazlarda,
Romalılar talihli Arabistan derdi sana,
Araplar mutlu Yemen,
Bize neden hüzün verdin Yemen,
Dilimde bir ağıt gibi yakıcıdır adın,
Türkler mezarlığıdır yürekleri kavuran,
Yaman da denir çektiğin acılardan ötürü,
Son vilayetisin benden çalınan,
Gurbet misin, sıla mısın,
Kaybedilmiş vatan mısın şehitlerden
emanet?"**

" Yemen çölü; nasıl bir ölü uykusundasın ki bunca şehidin kanı seni yeşertemedi. Anaların, gelinlerin ve nice yetimlerin ıssız yerlerde döktükleri gözyaşları yağmur olup üzerine yağsaydı, bağrından ormanlar fışkırdı. Hala derin bir sukut içindesin, bir dile gelsen neler anlatırsın neler..."

" Ey göz alabildiğine uzanan büyük Türk mezarlığı! Nice genç evlatları yuttun. Onların da hevesleri, arzuları vardı. Akşam güneşinin altında daldığın derin hülyalarında ne korkunç çılgınlıklar gizli! Etleri, kemikleriyle besleyerek bağrında büyüttükleri kayın ağaçlarında gecenin sessizliği, matemlerin en içlisini dokuyor. Gün ağarırken kim bilir kaç bülbül feryatlarını dile getiriyor."

1. BÖLÜM YEMEN'E GİDENLER

Bu bölümde şair Urfalı yazdıkça duygularının doruğuna çıkıyor. İşte her bölümden birer dörtlük:

" EN GÜZEL ZAMANLARI BEKLEYEN GÖZLER

En yüksek tepesini bekler bir eren baba,
Kızgın güneş altında bir serindir hikayesi,
Mezarı başında yaban eriği,
Ağustos ovasında kavruk ekinlere benzer."

" GÖÇ GÖÇ OLDU, GÖÇ YOLLARA DİZİLDİ
Aziziye'de hayat mevsimlerle akar telaşsız ve
süreklî,

İnsanların gülümsemesi baharla gelir yüzlere,
Sürüp gider ağlaması kışla, fırtınayla, boranla,
Dağ çiçeklerinin kokusundadır asırlık çağrılar,ı,
Kardelenler boy verince kar içinden."

"SOFRALI HÜRMETLİ TÜRK BEYLERİ

Emir Ağa'nındı bahar toyu yapma sırası,
Yassıyurt'un beyi saygılı ve görgülü,
Sofralı ve şevkatliydi yoksullara ve yolculara,
Ekmeği yenir, suyu içilirdi, helal malı,
Yiğitler başı oğulları vardı aslan gibi,
Ceylan gözlü kızları vardı ince ve zarif."

"Yine yıldızlar mı kayacak bir bilinmez boşluğa,
Yurtlar ağıtistana mı dönecek figandan,
Öyleyse,
Analar yolsun saçlarını,
Yüzlerini yırtsin bacılar,
Babalar çırpınarak dövünsün."

"Süleyman Ağa bir oğluna baktı, bir de alaca
karlı Emir Dede'nin doruğuna,
Oğul güle güle git,
Hızır yoldaşın olsun,
Sen ki yağız bir yiğit,
Mertlik kardaşın olsun."

"Davulcular inadına gurbet havaları çalıyordu,
Ey gaziler yol göründü,
Yine garip serime,
Dağlar taşlar dayanamaz,
Benim ah u zarıma,
Yine uzaklardan bir ses geldi,
Adı Yemen'dir,
Gülü çimendir
Giden gelmiyor,
Acep nedendir."

II.BÖLÜM YEMEN'DE

"Anadolu topyekün gidiyordu Yemen'e
İzmir'den bindirdiler gemilere,
Çoğu yeni görüyordu denizi,
Anadolu'dan toplandı bu gençler,

Arkalarını alarak dağların heybetini,
Bir diz vuruşuyla titrettiler toprağı,
Süzülen bir kartala benzediler açınca kollarını."

"Erzaksızlıktan günde 250-300 kişi ölüyor-
du...Semamızdan kuş bile uçmamaya
başlamıştı. Bir lokma ekmek için adam
öldürüldüğünü gördüm. Açlık dayanılmaz hale
geldi. Yük taşıyan at, deve... yiyoruz, eşek,
katır... kalmadı.

Aradan geçen 22 yılda Hicaz ve Yemen çöl-
lerinde 130 bin Anadolu yavrusu gömülmüştür.
1869'dan 1914'e kadar geçen 45 yılda bir mily-
on asker Yemen'de öldü."

III. BÖLÜM ESARET

"Bugün ekmek verdiler, süpürge tohumundan,
Dün de et vermişlerdi, kokmuş beygir leşin-
den."

"Ne arayan oldu ne soran,
İngiliz'e yük gelmeye başladı esirler,
Bir gün gemiler dolusu,
Getirip döktüler Çanakkale'ye,
Kan kurumamıştı toprakta,
Ve dolaşmaktaydı destanı,
Mehmetçiğin tepelerin doruğunda,
Tepelerin koyağında."

"Tarih, Yemen'de ölen Türklerin sayısını bilmi-
yor, öğrenmekten de ürüyor."

IV. BÖLÜM DÖNÜŞ

" İngilizler sömürmeye, Osmanlılar ölmeye
geldiler. Tabur tabur geldiler, tabut tabut gide-
cekler."

" Elif ana kalburda buğday eliyordu,
Çocuklar döğen sürüyor, gelinler iş görüyordu,
Bir adam göründü uzaklardan, hırpani kılıklı,
Perişanlığı büyüdü yaklaştıkça adamın,
Saçı sakalına karışmış, öylece geliyordu,
Elif ana göz ucuyla baktı, soluğu daraldı,
Yüzüne ılık bir bahar yeli geldi,
Önce ana mı demeliydi, yoksa boynuna mı sarıl-
malıydı,
Ağlamalı mıydı toprağı öperek doyasıya,
Bir rüya mıydı bu, karşısındaydı anası,
Ahmet Çavuş derin bir nefes aldı,
Anacığım benim, ben oğlun AHMET."
Sevgilerimle...

DEĞİŞİME UĞRAYANLAR

Ne çok değişime şahit olduk hayatta! Yıllar önce, erkek çocuklar yaz günlerinde Çaydere'ye çimmeye giderlerdi. Eve geldikleri zaman biz çimmeden geldik diye zevkle anlatırlardı. Daha sonra yunma, yundum; akabinde yıkanma, yıkandım gibi kelimeleri öğrendim. Bir müddet sonra banyo yapmak yerleşti dilimize, şimdilerde ise düş almak. Başka terim var mı bilemiyorum.

Bir de evlerde odalara serdiğimiz döşeler vardı. Ben ilk önce döşe olarak hasır tanıdım. Hasırın üzerine serilenlere sergi, yaygı dendiğini duydum. Altmışlı yıllarda ebe-min dokuduğu çaput palaları, anamın dokuduğu kıl kilimleri gördüm. Sonra çizgi çizgi, renk renk Antep kilimlerini öğrendim. Biraz büyüdüğümde kendi dokuduğumuz renkli desenli Emirdağ kilimleriyle buluştum. Bu kilimler çok güzeldi, her birinin ayrı bir adı vardı. Aklıma gelenlerden birkaçını sayıvereyim: Bindallı, Emirdağ ağzıyla "mindallı" kilim, karadöşeme, camili, çomçalı, aynalı, koçboynuzu, antika, seleser, daha neler neler... Bunlar kilim modelleri.

Halıya gelince o yerini tarih boyu korumuş. Benim çocukluğumda makine halıları yoktu, el dokuması halılar da çok pahalı olurdu. Her evde halı bulunmazdı. Halı yetmişli yıllarda çok kıymetli bir döşe çeşidiydi, sonraki yıllarda makineleşti, adı değişmedi; fakat çok çeşitli halılar üretildi. Gerçek halılar eski yerini koruyabilecek mi bilmem.

Son elli yıldır değişim hızla sürüyor. Çocukluğumda bizim köylerde büyüklere hitaben söylenen sözler vardı. O zaman sıradan olan sözler sonraları beni çok etkiledi. Değişen kelimeler arasında, yörüklerin "ay bacı"sı yerini abaya, "ay aga"sı yerini ağaya bıraktı. Türkmenlerde de aşağı yukarı aynı idi, abi, abla kelimesi günümüzde her dile yerleşti. "emmi"ler amca, "dayaza"lar teyze, "bibi"ler tamamen halaya döndü. "Ebe" kelimesi önceleri nine, büyük anne sonraları

anneanne - babaanne oldu. Bununla birlikte dayı ve dede sözcüğü yerini altın gibi korudu, dedeye ara sıra büyükbaba diyenler olduysa da tutmadı.

Bir de "yar" sözcüğü vardır, az çok herkesin kenarından köşesinden dokunup geçtiği. "Yar" sözcüğü, asırlar boyu yerini korumuştur. Aşk, sevdâ, sevgi pek değişime uğramamış olmakla beraber, bizim ellerde birbirini sevenlere "havas olmuş" derlerdi. Nişanlısı olanlara "yavuklusu var" diye konuşulurdu. Günümüzde ne edepli yavuklular, ne de o samimi havas olmaları var. Eskiler uzaktan uzağa bakışır-lardı, şimdikiler el ele tutuşup yanak yanağa kokuşuyorlar. Zaman içinde her şey yerini hızla bir başka biçime bıraktı.

Burada köy kültürünü anlatırken gözümüz her zaman güzel Türkçe'mizi en iyi biçimde konuşmak ve kollamaktan yana. Günümüzde Türkçenin yerine kullanılan bir çok yabancı kelime var. Bu yabancı kelimeler insanı oldukça rahatsız ediyor. Nereye bak-sanız gözünüz bir yabancı kelimeye takılıyor, isimler yabancı, terimler yabancı, markalar yabancı. Elinize bir ürün alıyorsunuz her şeyiyle yabancı, zar zor alışıyorsunuz, bir başka ürün giriyor devreye. Böylece yabancı kelimelerle içli dışlı oluyorsunuz. Bazen yabancı kelimeleri Türkçe'den daha iyi kullandığımız da oluyor, böylece alışıp gidiyoruz. Elimizde olmadan güzel Türkçe'mizi yaralıyoruz.

Selamın yerini na'ber, hoşçakalın yerini babay aldı. Hatta daha yabancı kelimelerle zaman zaman karşılaştığımız oluyor. Türkçe'yi bu kadar hafife almak doğrusu beni derinden yaralıyor. Bu gibi kelimelerin örnekleri o kadar çok ki saymakla bitmez. Güzel Türkçe'mizi koruyup kollamak büyük ölçüde eğitim camiamıza düşüyor. Ne gariptir ki bozuk Türkçe'yi en çok öğrencilerden, zaman

Rabia BARIŞ
Şair

zaman da öğretmenlerden duyduğumuz oluyor. Dilimizi kime emanet edeceğiz bilemiyorum.

Değişim dedim ya yazmakla bitmiyor. Bir de benim hayatımda değişenler var. Örneğin gaz lambasının camını silmek, lambanın yanı başına oturup kanaviçe işlemek. On dört metreli kuyudan çıkırıla su çekmek, kuyunun etrafında renk renk çiçekler yetiştirmek, arkadaşlarla sokuda bulgur dövmek, imece usulü taş değirmende türküler söyleyerek bulgur çekmek, haşhaş taşında haşhaş sürtmek, tandırda yufka yapmak, mahalle fırınında somun ekmek pişirmek, ıstar başında türkülerle şarkılarla kilim dokumak, afyon tarlasında kozak çizmek, bostan tarlasında bostan beklemek, bağ bozumunda üzüm toplamak, harman sürenlere azık taşımak gibi. Günümüzde bunlardan eser kalmadı, ara ki bulasın.

O zamanlar ay ışığında harman savuranlar bir ahenk katardı o vadadaki kalabalığa. Şimdilerde harman yeri diye bir yer kalmadı, artık her yer bina yığını. Çocukken her şey çok güzel gelir insana. Ben bu yazdıklarımı çok az yaşadım. Yarı köyde, yarı şehirde geçti ömrüm. Sonra da on yedi yaşımda u-zaklaşıp gittim o ortamdan. Onun için tadı damağımda kalmıştır o günlerin. Hatıralarım arasında bir de çok özlediğim yaylalar vardır. Eskiden köyün büyük kısmı yaylaya giderdi, şimdilerde çok az kimse gidiyor. Yaylacılık

unutuldu ama yaylanın sütü, yoğurdu, yağı, peyniri hiç unutulmuyor. Yannıkta yayılan yayık ayrıntı, çörek otlu çökelek, ak katık, kelpenir, yumak yumak tereyağı...

Unutulanlar arasında bir de kurularımız vardır. Eskiden her şeyi kuruturduk; domates, biber, patlıcan, fasulye, erik, kayısı, bağ yaprağı, nane, yarpuz, kabak, elma, armut, et, akla gelen her şey kurutulurdu.

Günümüzde hemen hemen bunların hepsi bitti. Kuruların yerini konserveler ve derin dondurucular aldı, tarhanalar, salçalar oldukça azaldı. Turşular, reçeller tadımlık yapılıyor. Varsa yoksa hormonlu yiyecekler, ne ararsan yaz, kış mevcut.

Bir değişimdir gidiyor, önüne geçmek mümkün değil. Değişim bizim ülkemizde enflasyonla at başı gidiyor, zaman içinde hangisi öne geçer bilinmez. Kısa zamanda pek çok değerimizi kaybettik.

Sonumuz ne olur bilen yok. Benim bildiğimse güzel olan kültürümüze sahip çıkmak. Vakti geldiğinde herkesin geçeceği bu âlemden göçüp gitmeden şu gökkubbede bir hoş sada bırakmak değişmeyen değerlere sahip çıkmakla mümkün olacaktır. Bir de Emirdağ dörtlülüğüyle bitirelim yazımızı.

E M İ R D A Ğ

*Emirbaba Emirdağ'dan seslenir,
Yorgundede Adaçal'a yaslanır,
Meraklısı sökün eder türbeye,
Balcam Sultan dualarla süslenir.*

K A T R E L E R

İbrahim GÜLBAY Eğitimci - Şair ve Yazar

VAKIF

*Kimi zayıf kimi zengin kimi yağlı
Kim köylü kim şehirli kimler de dağlı
Burda bu güzel program için toplandık
Bu vakfı kuranlar Afyon Emirdağlı*

Gazi DURUSU

*Geleceğe ati geçmişe ise mazi
Dinimiz İslam'dan gelir şehid ve gazi
Bakın gelen telgrafları dikkatle okur
Emekli Edebiyatçı DURUSU Gazi*

Muharrem KUBAT

*Ramazan Zilkade Zilhicce derken Muharrem
Aşure hazır mı bakın geliyor Muharrem
Kendisine şiir yazılmasını istemez
Fani olduğunu da bilir KUBAT Muharrem*

Selma AKIN

*Dostlar daim gönlünüze yapın akın
Bu latifeme iyice hacsı bakın
Bilinir kişi sevdiğini hep över
Efendisini anlatır Selma AKIN*

Nedim UÇAR

*" Galu bela " 'daki sözümü unuttum
Kem küm diyerek de vaadimi unuttum
Bakın 50 yıllık sanat hayatıyla
Nedim UÇAR şiirin okur " Unuttum "*

Fikret AKIN

*Milletimiz unutmadı " ermiş " denen " erenleri "
Bir bilse ki kendine gül veya diken verenleri
3 Aralık 2010 Emirdağlılar gününde
Fikret AKIN icra ediyor " Söğüdün Erenleri "*

YENİLMEZ

İNŞAAT SAN.ve TİC.LTD.ŞTİ.

Yusuf YENİLMEZ İnşaat Müh./Civil Engineer
İnşaat Grup Sorumlusu
Responsible of the Construction Group

Adres: Yedpa Tic. Mrk. F Cad. No : 115 / 1 As Ümraniye / İSTANBUL

Tel : +90 216 471 34 90

Fax : +90 216 471 34 91

Gsm : +90 533 302 33 69

Mail: yusufyenilmez@yenilmez.com.tr - yusufyenilmez@projeyonetimi.com

2011 YILI BURS VEREN HEMŞEHRİLERİMİZ

1997 yılında Vakıf olarak faaliyete geçen Vakfımız kuruluş amaçlarına uygun olarak her yıl olduğu gibi 2011 yılında da siz değerli hemşehrilerimizin özverileriyle burs vermeye devam etmektedir.

Hemşehrilerimize şunu özellikle belirtmek isteriz ki burs hesabına yatan paralar asla çekilmemekte olup kalan paralar ertesi yıla aktarılmaktadır. Emirdağlılar Vakfı olarak şimdiye kadar burs verenlere,

halen burs vermeye devam edenlere, gelecekte de burs vermeyi düşünen hemşehrilerimize teşekkür eder saygılar sunarız.

EMİRDAĞLILAR VAKFI

ADI SOYADI	İL ve İLÇE	ADI SOYADI	İLÇE, İL ve ÜLKE
İSMAİL KOÇAK	ESKİŞEHİR	MÜRSEL ERENOĞLU	EMİRDAĞ
HURİYE POLAT	ESKİŞEHİR	TAŞIYICILAR KOOP.	EMİRDAĞ
NURAY ÖZGÜNEŞ	ESKİŞEHİR	ŞÜKRÜ KARACA	EMİRDAĞ
ŞENAY-ÖMER ALCI	ESKİŞEHİR	ÖMER KARTAL	EMİRDAĞ
A.KADİR KOÇAK	ESKİŞEHİR	İSMİNİ AÇIKLAMİYOR	EMİRDAĞ
GÜLSEREN İYİGÜN	ESKİŞEHİR	İSMİNİ AÇIKLAMİYOR	EMİRDAĞ
TURABI ERYÜRÜK	ESKİŞEHİR		
CEYLAN KESKİN	ESKİŞEHİR	DR.TURAN ERDEM	İSTANBUL
ORHAN ÖZKIR	ESKİŞEHİR	FEHİMİ DENİZLİ	İSTANBUL
SELMA-FİKRET AKIN	ESKİŞEHİR	MUSTAFA ÇELİK	İSTANBUL
SUAT ER	ESKİŞEHİR	Ö.İBRAHİM SAYIN	İSTANBUL
SEYDİ TİFTİK	ESKİŞEHİR	İRFAN KARACA	İSTANBUL
AHMET HARMANCI	ESKİŞEHİR	BEDRETTİN KÜRKÇÜ	İSTANBUL
CEMAL ÇEKİÇ	ESKİŞEHİR	ŞAHİN KAHYA	İSTANBUL
YÜCEL YENİLMEZ	ESKİŞEHİR	FAZLI HALAÇ	İSTANBUL
MUKADDES HARMANCI	ESKİŞEHİR	ÖMER KOÇAK	ANKARA
DÖNDÜ-BURHAN SEZER	ESKİŞEHİR	CENGİZ SAĞLAM	ANKARA
İLKER ÖZOKÇU	ESKİŞEHİR	GÜVEN ÖZKAN	ANKARA
İZZET ASLAN	ESKİŞEHİR	OSMAN DURAN	BURSA
İHSAN KÖYCÜ	ESKİŞEHİR	A.İHSAN TÜRKMEN	BURSA
CEMİL ÇILDIR	ESKİŞEHİR	HIZIR ERENOĞLU	İZMİR
EROL SEZER	ESKİŞEHİR	Ö.FARUK KARATAŞ	KONYA
MURAT KAHYA	ESKİŞEHİR	TÜRKAN-BÜLENT TARHAN	BELÇİKA
AYŞE ÖZGÜR	ESKİŞEHİR	CEM TARHAN	BELÇİKA
SAFA HALAÇ	ESKİŞEHİR	METİN EDEER	BELÇİKA
HASAN ÇEKİÇ	ESKİŞEHİR	HÜSEYİN YİĞİT	BELÇİKA
KADİR POYRAZ	ESKİŞEHİR	MUSTAFA OLGUN	BELÇİKA
GÜLDEREN KERMAN	ESKİŞEHİR	NURİ SARI	BELÇİKA
AKİF-OĞUZ SEVER	ESKİŞEHİR	MEHMET AKINCI	BELÇİKA
H.DUDU MAVİLİOĞLU (MERHUME)	ESKİŞEHİR	ÖMER ŞEN	BELÇİKA
BEYHAN MOLA	ESKİŞEHİR	NAZİF AYDEMİR	BELÇİKA
OSMAN SAĞLAM	ESKİŞEHİR	ORHAN LİMAN	BELÇİKA
SAİT KALENDER	ESKİŞEHİR	A.KADİR TARHAN	BELÇİKA
CEYLAN BUZLU	ESKİŞEHİR		
OKTAY ÇILDIR	EMİRDAĞ	RAMAZAN GÖKŞEN	HOLLANDA
AHMET YİĞİTER	EMİRDAĞ	VOLKAN İRİÇAĞIL	HOLLANDA

ÇERÇİCİ

"- Çerçiciiiiiiii!"

Oyunumuz ne kadar çekişmeli olursa olsun, bırakır, sesin geldiği tarafa bakardık. Başındaki soluk kasketini sarı bir mendille kulağıyla birlikte başına bağlamış, sırtında yamalı bir asker paltosuyla Çerçici, sanki dünya yıkılmış da o altında kalmış, ya da yerde altın bulacakmış gibi hep başı önünde yürüyen eşeğiyle birlikte gözümüze girer, dil, diş ve damağımızın uyuyan zevkini uyandırır. Neden 'Çerçici' dediklerini düşündüğümüz, kafa yordüğümüz hiç olmamıştı. Zaten o sesle birlikte her birimiz bir yumurta, yün kırpıntısı ya da topağı, bir yırtık yün çorap nasıl temin edeceğimizi otomatikman düşündüğümüzden onu düşünenecek zamanımız olmazdı. O, önündeki kulağı sarkık eşeğine 'duh' demiş, eşek de yıllar yılı aynı tempoyla ağır ağır yürür, 'çüş' deyince de durur olmuştu.

"- Yün kırığıyla, yumurtaylaaaaa!"

Aramızdan üç-beş kişi bir yerlere koşardı. Döndüklerinde ellerinde eski, genelde topuk ve parmak uçları yırtık bir yün çorap, bir yumurta, köylünün pazara satmak için getirdiği koyunlardan koparılabilmiş bir sıkımlık yün, anasını ikna edebilmişlerin ellerindeki çinko tas ya da tabaklarda bulgur olurdu.

"- İğde, leblebi, keçiboynuzuu-uu! İplikli, halkalı şeeeeeeeeeeeeer!"

Hepimiz eşeğin üzerini kapatmış heybelere koşardık. Elinde malı olan bir süre ne alacağının kararsızlığıyla bekler, sonra elindekini Çerçici'ye verir, o da kendisine göre kafasının içinde tartar ve değiş-tokuş gerçekleştirirdi. Gözlerimiz Çerçici'in heybeye daldırıp çıkardığı elinde olurdu. Ölçeğinin 'bir hapaz' olduğunu bildiğimiz için, bazen ellerinin büyük olmasını dilediğimiz olurdu.

Elinde tas ya da tabakla gelen arkadaşımız evine hiç de adil olmayan malının karşılığıyla dönerdi. Ya kırık leblebi, ya iğde, ya da keçiboynuzu. Diğerlerinin malının karşılığında aldığı (ki; bu genelde kırık leblebi ya da iğde olurdu,) anında paypay edilir ve gedik dişlerimiz sayesinde mideye giderdi.

Evimizdeki bal ve pekmezi sevmediğimizi birbirimize sık sık söyledik. İplikli şeker, domdom ya da halkalı şeker kırık leblebiyle öyle bir giderdi ki..

Biz yumurcıkların ellerindeki mallar bitince Çerçici, hiç de gür olmayan sesiyle:

"- Ayna, tarak, makara, yumak!" diye vitrini değiştirirdi.

Kadınlar, genç kızlar olurdu müşterileri.

Kıyıları pörsümüş karton

kutuyu açar, renk renk işleme ipliklerini gösterirdi.

Genç kızlar aralarında fingirdeşir, bazen ipek bir mendil, bir ayna, bir de erkek tarağı alırdı. İçimizden birisi mutlaka: "- Aaaaa! Kıza bak, erkek tarağı alıyor," derdi. İçimizden bu işleri yakından takip eden irice birimiz, eklerdi:

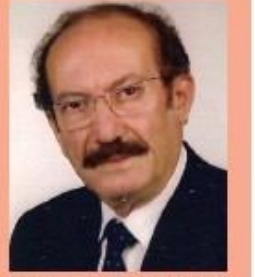
"- Yüzpara verirsen havas olduğuna götürürüm."

Kız:

"- Get öte zevzek!"

50'li yılların o ilk yarısında elimize geçen en küçüğü onpara, en büyüğü on kuruş olan harçlıklarımız elimizde ısınmadan kayar giderdi. On kuruşu olanın arkasına 'bi yılki çocuk' takılır, soluğu Uzun Çarşı'da alırdık. Paralı olanımız önde, diğerleri arkada önce çarşığı baştan aşağı hızlı adımlarla dolaşırdık. Yüzparalık dondurma külahına tüm diller sırayla uzanır, yalardı.

Çomaali'nin bakkal dükkânının kapı girişine asılmış iplikli şekerler, kuru bamya ve organların ziynetiymiş gibi gözümüzü kamaştırırdı. Sarı, kırmızı, yeşil, pembe, mor. Çomaali, gözünden eksik olmayan gözlüğüyle bizi karşılar, önce

Yüksel ÖNAÇAN
Eğitimci-Gazeteci-
Yazar

elimizdeki parayı alır, sonra da paramıza göre istediğimiz renkte iplikli şekerlerden sayarak verirdi. Eğer elimizdeki para yeterliyse çeşitli renklerden birer ikişer isterdik. Elimizdeki para kuruş, ya da yüzpara oldu mu dükkâna girme şansımız olmazdı. Ama beş kuruş ise Çomaali'ye vermez, o da geri geri tezgahının başına gider, biz de doluşurduk dükkâna. Bizlerin gözleri leblebi şekeri, kırık leblebi, iğde, keçi boynuzu çuvallarına, top ya da halkalı şekerlerle

domdom şekerlerine uzandığında, onun gözü de hepimizin üzerinde olurdu. Onun bu göz taraması bizlerin bir şey çalacağından değil, iştahımızın ne büyük olduğuna duyduğu hayranlıktan olmalıydı. Çünkü hırsızlık diye bir kavram yoktu.

Paralı arkadaşımız parayı uzatırken her birimiz ne alınması gerektiği konusunda hep bir ağızdan tavsiyelerde bulundumuzdan, bir süre eli Çomaali'nin uzatmış eline uzanmaz, havada beklerdi.

Çomaali, sabırla beklerdi. "- Yüzparalık domdom, yüzparalık halkalı, yüzparalık iplikli şeker, bir deee, yüzparalık kırık leblebi." Ve alınanlar Uzun Çarşı'yı terk etmeden, hayli zamandır sulanmış ağızlarımızda kaybolurdu.

İlçemizin henüz kömür ve elektrikle tanışmadığı o günlerde bizler paylaşmasını seviyorduk ve çok küçük şeyler bizleri hep beraber mutlu ediyordu.

Şükrü SAĞLAM Ağustos 2009

HÜZÜNLÜ EMİRDAĞ EVLERİ

"Yok olan Şehir Mirasımız"

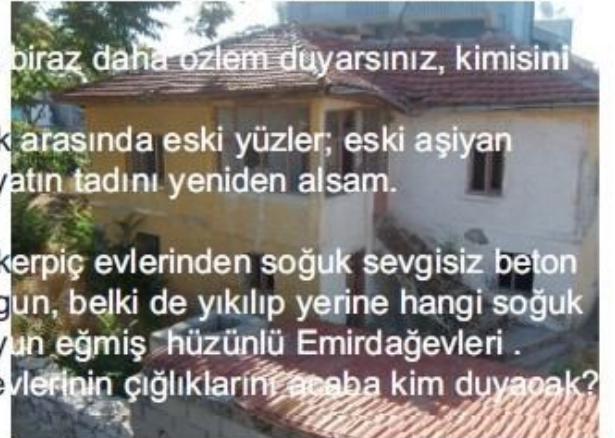
Her şehrin bir eski bir de yeni mahalleleri vardır. Yenilik adını verirken ölçü olarak neyi kullanırız bilinmez. İnsanlar yeni bir elbise aldığı anda, "eskisi küllüğe" diye bir deyim vardır. Eskiler bunu bilirler. Yeni bir ev, yeni bir araba, yeni bir yaşam eskiyi çarçabuk unutturur bizlere. Yeni bir mahalleye taşınmak yeni bir evde oturmak insanın gurununu okşar. Ama ben geçmişin izlerini, türlü zorluklara karşın ayakta kalmaya çalışan eski kerpiçten yapılmış iki katlı evlerle sıralanmış sokakları ve mahalleleri daha çok kendime yakın bulur, o günlerin özlemine çekerim.

Sabah ezanının kalplere verdiği huzur gibi nerde eski bir ev görsem tanıdık birini görmüş kadar sevinirim. Sokak, aralarında oynayan bazen de kavga edip zırlayan çocuklar, kapı önlerinde ikinci güneşinde dedikodu üreten kadınlar, bir kedi miyavlaması, bir köpek hırlaması, açık bırakılan pencereden akşama hazırlanan yemeklerin kokusu, şoseyi toz dumana katıp gelen eski bir murat 124 ne kadar da bizdendir.

Eski evler eski sevdalar gibidir. Bazısına her geçen gün biraz daha özlem duyarsınız, kimisini ise hatırlamak bile istemezsiniz.

Emirdağ'da bir kerpiç evde yaşayarak yaşlansam, sokak arasında eski yüzler; eski aşıyan seslerle buluşsam. Kerpiç evler gibi sıcak insanlarla hayatın tadını yeniden alsam.

Göçle kaderi değişen Emirdağ'ın avlulu iki katlı sıcacık kerpiç evlerinden soğuk sevgisiz beton evlere taşınıp yaşarken; Kaderine terk edilmiş küs, yorgun, belki de yıkılıp yerine hangi soğuk binanın yapılacağından habersiz, kimsesiz kaderine boyun eğmiş hüzünlü Emirdağevleri. Yok olan şehir miraslarımız gibi Emirdağ'ın eski kerpiç evlerinin çığlıklarını acaba kim duyacak?

DURALI

Halil ERENOĞLU

*Melesin de mor goyunlar melesin,
Türkmen gızı haktan murat dilesin,
Duraloğlu, cirit değneğin çekmiş,
Boz aygır da yana yıkmış yelesin.*

DURALILAR, Emirdağ'da bir sülale adıdır. DURALI sözcüğü ne demektir? Mânası anlaşılmadığı için resmi bazı kayıtlarda DURALI diye geçmiştir. Ancak, Hazreti Ali'nin TURALI şeklinde kabul görmüş ve gelenek olmuş bir ismi yok.

Sözcüklerin kökeni araştırıldığında, bilinen şekline hiç uymayan farklı sözcükler çıkar. İstanbul'da SARIGAZİ diye bir bölge vardır. Olaylı bir yerdir. Bu SARIGAZİ denilen semtin asıl ismi, geçmiş kayıtlarda SARIKADI. Arap alfabesinde "D" ve "Z" harflerinde pek yakın oluşu yüzünden, hem RAMAZAN, hem RAMADAN denilir. Mesela, KAZİYÜLKUZZAT, kadıların kadısı demektir. "Z" ve "D" harfi yer değiştiriyor. KAZA sözcüğü bile KADILIK demektir.

Bazen harflerin değişik okunuşu yüzünden sözcüklerin anlamı değişir. DURALI sözcüğü de böyle değişikliklere müsaittir. Bu sözcüğün ilk geçtiği metin DEDEKORKUT masallarıdır. KAN TURALI. Kan sözcüğü, Han sözcüğünün sık rastlanan bir değişgenidir. Burada TURALI bitişiktir ve TURALİ değil TURALI'dır.

Dedekorkut hikayelerinin bir bölümü, Trabzon Rumları ve Gürcülerle yapılan savaşların hikayesidir. Bu savaşlar, bilindiği gibi, Akkoyunlu Türkmenlerinin hayatlarıdır. Trabzon Tekfurunun hükmettiği yerlerde "Ala yılan sökmez ormanlar vardır, Turalı söker. Gök ile pehlü vuran kaleler (bedeni göğe karışmış kaleler) vardır. Kan Turalı alır."

Kanlıkocaoğlu KAN TURALI böyle bir kişidir. AKKOYUNLU hayatına ait olan bu isim, Akkoyunlular ın ilk atası olan TURALI BEY in de adıdır. Ancak Müslümanlık gayretiyle TURALI, TURALİ'ye dönüşmüştür.

TURALI sözcüğünün anlamı ne olabilir? Bu işin anahtarı, hepimizin bildiği gibi " YAZI MI, TURA MI " oyunundaki "TURA"

sözcüğüdür. "TURA " paranın yazılı olmayan yüzüdür. Eskiden paraların bir yüzünde Padişahın imzası olan "TUĞRA" vardı. Biz, o günlere yetiştik. İşte, "YAZI MI, TURA MI " sözü surdan kalmadır. Çünkü padişahlar Tuğra çeker. Fermanların altında tuğraları vardır. Tuğra zamanla halk dilinde kısalıp "tura" olmuştur. MUHAMMED sözcüğü bile kısala kısala MEMET olmadı mı?

Peki, TUĞRA dan dolayı, geçmişte TUĞRALI denilmiş midir? Patrona Halil İsyanı'nda, Nevşehirli İbrahim Paşa öldürülünce, bir isyan elebaşı şöyle diyor: " Peki, TUĞRALIYA NE YAPACAĞIZ ? " Yani padişahı kasdediyor. KAN TURALI sözcüğünde, KAN TURALI nın sıfatıdır. KAN ya da HAN sözcüğü bile hükümdarla eş anlamlıdır.

DURALI SÜLALESİ, halk ağzında DURALILAR'dır. Ama sözcüğün manası bilinmediğinden, nüfusta DURALİ'ye dönmüştür. BİTMEDİĞİN DEDE, DURALI AĞA'nın torunudur. DEDE adından amaç, DURALI'dır. İsim DURALI sanılmış ve DEDE nüfusa ALİ diye geçmiştir. DURALI'NIN DURALİ olması, ad koyma geleneğine de uymaz. Çünkü Duralı'nın baba adı da HACI ALİ dir. Baba Ali, oğul Ali olur mu? Bu sözcüğün DURALI olduğunu o devirlerin delisi İBİK de onaylamıştır. Kendini kızdıran birine tekerlemeyle cevap vermiş:

Duralı'nın Tingilliii

Irzaliii Dürzaliii

Dede Korkut kitabında çok güzel isimler vardır. İsim olarak kimse itibar etmez. Arabistandaki köy, kasaba isimlerini çocuklarına koyanlar var. "Arapça"yı Allah ın dili sanıyorlar. Avrupa hayranları da birer isim buluyorlar. Büyük şehirlerdeki işyerlerinin adı çoktan değişti. Dede Korkut kitabındaki güzelim isimlerden BANIÇİÇEK ve SELCAN isimlerine rastlanır. 12 hikayenin altıncısının kahramanı KAN TURALI'nın adı da bizim EMİRDAĞ'a kısmet olmuş. TURALİ'ye çevirmişler. DURALI AĞA 1905'te yetmiş yaşında ölmüş. Yedi çocuğundan pek çok torunu var. Belki bir tane

DURALI yoktur. Bu isim bize Akkoyunlu atalarımızdan yadigârdır.

O devrin güzel isimlerinden biri de BUDAK'tır. Salur Kazan hikayesindeki DELİ BUDAK." Kara Günde Oğlu Belki Deli Budak" tır. BUDAKOĞLU (Bıdaoğlu)larda da belki BUDAK ismi yoktur.

Dede Korkut masalındaki hayatı yaşamış atalarımızdan yadigar isim kalmış bu adları koymaya utanır olmuşuz. BUDUK'da isim mi olur diyenler çıkabilir. Arapça isimlerin gerçek anlamını öğrenince, böyle de isim mi olur diyebilirsiniz. HER MİLLET KENDİ KÜLTÜRÜYLE VARDIR.

Bu yazı biraz bilgiçlik taslama gibi ama, rahmetli DURALİ Ağa ile ünlü müezzin BUDOĞLU MURAD HOCA'yı, unutulmaması gereken isimleriyle andık ...

SONUÇ

Fazla çocuk isteyen bazı aileler son çocuklarına Dursun Ali, Durmuş Ali, Durdu Ali (Türkmenistan) isimleri koyarlar. Acaba Durali de öyle bir isim midir?

1- Durali Ağa ailenin son çocuğu değildir. Hatta ilk çocuğu denilebilir. Gerçi kendisiyle aynı yıl doğan bir kardeşi var ama anaları ayrı olabilir.

2- Yukarıda saydığımız isimlere her

zaman rastlamak mümkündür. Ancak zamanımızda Durali şeklinde bir isim yoktur. Bu isim önce Tuğralı, sonra Turalı, bizim ağzımızda da DURALI olmuştur.

YUNGLU VELİ - YAPAĞILI CEMAL

Ben meslek gereği çok yer gezdim, çok insan tanıdım. Yünlü ve yapağılı sıfatlı kişiye rastlamadım. Yünlü Veli, sınıf arkadaşım Kabaklı Veli'nin dedesi, Yapağılı Cemal de gene sınıf arkadaşım Gara Nuri'nin babasıydı. Bunları niye yazıyorum. Ben bu iki sığata da Dede Korkut kitabında rastladım. Basat'ın, Tepegözü Öldürmesi Hikayesinde geçiyor. Yünlü KOCA, Yapağılı KOCA...

İşin çok ilgi çekici yanı şudur. Yapağılı Cemal'in de soyadı KOCA idi... bizim Dede Korkut oğuzlarıyla bağımızın kaybolmaya yüz tutmuş ipuçlarını bulmak garip bir tesadüf işi mi? yoksa Dede Korkut'la hiç ilgisi olmayıp isimlerin tesadüfen benzemesi midir? Okuyan karar versin ..

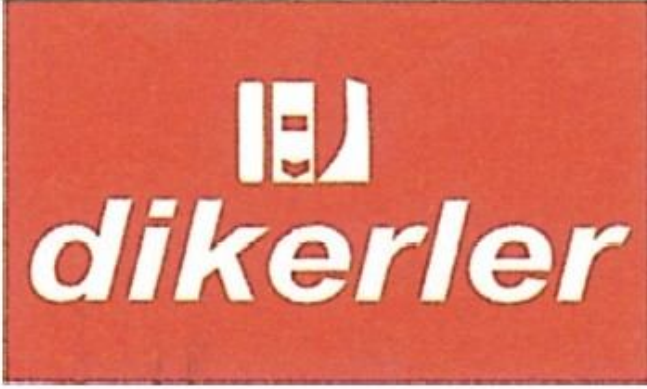
Bir zamanlar Yahudi tüccarlar Emirdağ'dan yapağı alırlardı. Yapağı diyemez de YAPAK derlerdi. Bizim yapağı toplayan tüccarların bazısı belki doğrusu böyledir diye YAPAK demeye başladılar. Bu yapağı sözcüğü köseği, kaşağı, kırağı, iteği, buzağı gibi bir kelimedir ve bizim dilimize aittir.

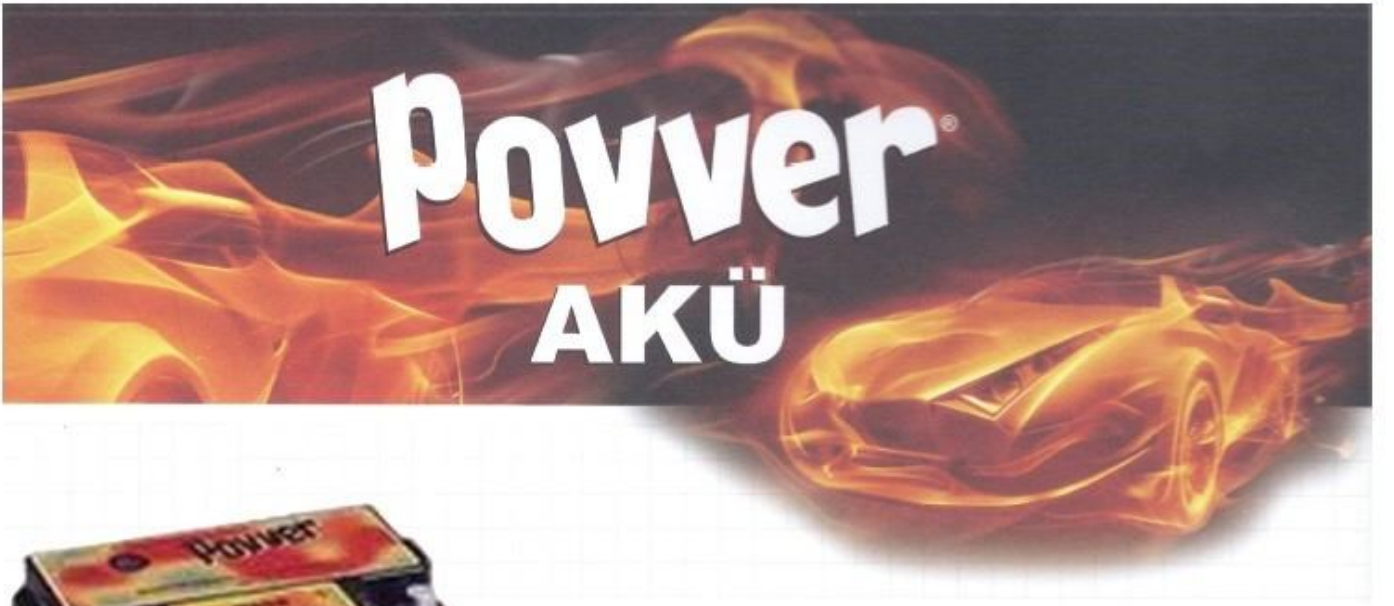
EMİRDAĞ KÜLTÜREVI'NE BAĞIŞ YAPANLAR

Canan URFALI - Fakı PAMUK - Ahmet HARMANCI - Kadir POYRAZ - Ayhan DENİZLİ - Çınar Osman DURMAZ - Seydi TİFTİK - Dr. Turan ERDEM - Mazhar ÖZKIR - Adnan KARAMANLI - Ahmet Muhtar APAK - Muhterem KOÇER - Cemal ÇEKİÇ - Reşat BAĞCI - Dr. Nail KESKINTAŞ - Murat KÖKTEN

Hemşehrilerimize teşekkür ederiz. Emirdağlılar Vakfı

dikelerler
Ltd.Şti.

Cengizhan DİKER

Tel: 0 222 237 39 09

0 222 237 00 34

Fax: 0 222 227 33 32

Gsm : 0 533 552 97 27

Sanayi Çarşısı Uslucan Sk. No.3 Eskişehir

e-mail : dikeleraku@hotmail.com

"Çağdaş Ulaşımın Öyküsü"

Türkiye'nin Her Yerinden

444 00 47

ANKARA - İSTANBUL - İZMİR

ANTALYA - ALANYA - KEMER

BODRUM - KUŞADASI

Yeni Otogar No:18 Eskişehir

MODİSTA

By BUZLU

Moda Eskişehir` de
Hemşehrilerimize müjdetler olsun...

**MODİSTA
VARANCCI**

Yıllardır yolculuklarınızda
güvenle tercih ettiğiniz

BUZLU ile
moda yolculuğuna ne dersiniz...

Mağaza: Kurtuluş Mah. Ziyapaşa Cad.
No: 1/E ESKİŞEHİR
Tel: 0(222) 231 23 11

Fabrika: Organize Sanayi Bölgesi
21. Cadde No:7 ESKİŞEHİR
Tel : 0(222) 236 25 00 (pbx)
Faks: 0(222) 236 25 04
www.buzlutekstil.com